

JAPAN Letter

JAPAN FOUNDATION

no. 56

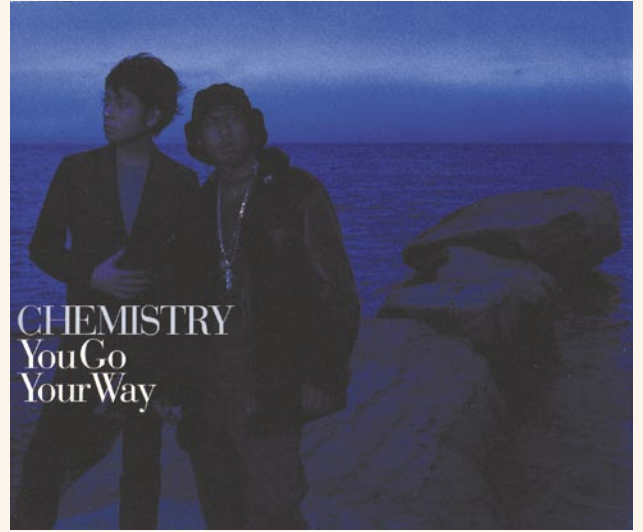
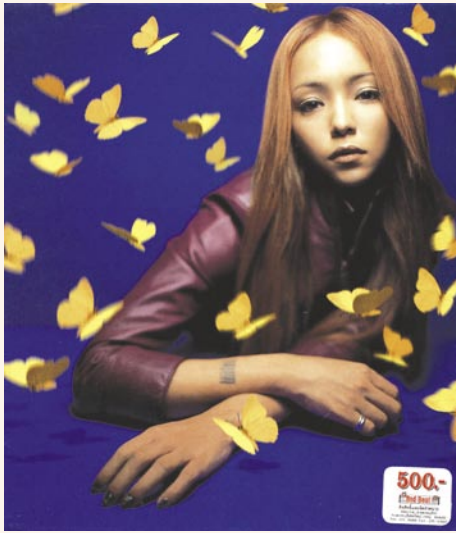
ญี่ปุ่นสาร | Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok | October - December 2007

- **Music Story:** 2
ดนตรีไร้พรมแดน: เพลงญี่ปุ่นในเมืองไทย
- **มองสัมพันธ์ไทยญี่ปุ่นผ่านงานวรรณกรรม** 5
การเสวนาว่าด้วยวรรณกรรมญี่ปุ่นในเมืองไทย
ความเป็นไทยในวรรณกรรมญี่ปุ่น
และภาพสะท้อนของความสัมพันธ์ไทยญี่ปุ่น
- **Activity Reports:** 13
 - งานนิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 10
 - ASEAN at 40: From Cradle to Charter
 - Recycle Memories ความทรงจำที่นำกลับมาดัดทอใหม่
- **Notice:** 18
 - แจ๊สคอนเสิร์ต 2007 โดย คณะซาโตรุ ชิโคโนยะ
 - การแสดงดนตรีโคโตะญี่ปุ่น โดย ฮิคารุ / คะซุเอะ ชาวาวี พร้อมวงชาวาวีโคโตะ อองซอมเบล
 - Art Exhibition by Kyoko Abe
 - The 3rd International Conference on Gross National Happiness
- **Librarian Recommended** 22
แนะนำหนังสือที่น่าสนใจจากห้องสมุดเจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ
- **JF Theater:** October/November programs 23

• Music Story

ดนตรีไร้พรมแดน:

เพลงญี่ปุ่นในเมืองไทย

กระแสความนิยมเพลง J-POP ในกลุ่มคนฟังเพลงชาวไทย

โดย บัณฑิต ประดิษฐฐานวงษ์

ก่อนที่เพลงญี่ปุ่นจะกลายมาเป็นเพลงยอดนิยมของคนกลุ่มใหญ่ (แม้ยังไม่ใช่กระแสหลัก) อย่างในทุกวันนี้ เข้าใจว่าเพลงญี่ปุ่นน่าจะเข้ามาฮิตในประเทศไทยครั้งแรกด้วยเพลง “สุกียากี้” ขับร้องโดย คิว ซากาโมโตะ ความจริงแล้วเพลงนี้ชื่อว่า “อุเอะโอะ มุอิเตะ อะรุโค” (เดินมองข้างบนกันเถอะ) แต่เนื่องจากไปโด่งดังในชื่อ “สุกียากี้” ที่อเมริกา ขายได้เกินกว่าล้านแผ่น ติดอันดับ 1 ในชาร์ตบิลบอร์ดถึง 3 สัปดาห์ และแคชชบ็อกซิ่งอีก 4 สัปดาห์ในปี พ.ศ. 2506 ทำให้เมืองไทยที่เป็นแฟนเพลงฝั่งอเมริกาอย่างเหนียวแน่นอยู่แล้วพลอยติดลมฮิตไปกับเขาด้วยในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน

หลังจากนั้นเมืองไทยก็ว่างเว้นจากกระแสเพลงญี่ปุ่น จนกระทั่ง พ.ศ. 2524 วงร็อก “Alice” นำโดย ซินจิ ทานิมุระ มาแสดงคอนเสิร์ตที่เมืองไทย ทำให้เพลง “ซูบารุ” ของซินจิ ทานิมุระเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักฟังชาวไทยอย่างกว้างขวาง จนมีคนนำมาใส่เนื้อภาษาไทยหลายเวอร์ชัน

พ.ศ. 2530 เพลง “ฮานะ” ของ โซคิจิ คินะ ถูกนำมาใส่เนื้อไทยและขับร้องโดยสุรชัย จันทิมาธร คือเพลง “ดอกไม้ให้คุณ” แต่เวอร์ชันของพี่แจ้ - ดนุพล แก้วกาญจน์ กลับได้รับความนิยมกลายเป็นเพลงฮิตติดปากผู้คนทั่วประเทศไทย ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ประเทศไทยมีนักร้องหลายคนนำเอาทำนองเพลงญี่ปุ่นมาใส่เนื้อไทย ทั้งที่ให้เครดิตและที่ทำเสมือนแต่งเองมากมาย อาจเป็นช่วงนี้ที่ทำให้คนไทยคุ้นเคยกับทำนองเพลงญี่ปุ่นมากขึ้น อันเป็นพื้นฐานของการรับเพลงญี่ปุ่นเข้ามามากในยุคต่อมา

ที่จะลืมเสียไม่ได้คือการแสดงคอนเสิร์ตของคณะ “Shonentai” ที่เปิดศักราชการคลั่งไคล้เพลงญี่ปุ่นของวัยรุ่นในช่วงปลายทศวรรษที่ 80 ถือได้ว่าแนวโน้มแบบเดียวกันนี้

ยังคงต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน คือ เมื่อได้เรียนภาษาญี่ปุ่นก็จะคลั่งไคล้นักร้องวัยรุ่นหน้าใหม่ซึ่งกำลังมาแรงในยุคนี้ และเมื่อจบการศึกษา ก็เลิกกันไป หรือไม่ก็ติดตามแต่คณะที่ตนคลั่งไคล้โดยไม่สนใจนักร้องญี่ปุ่นคนไหนอีกเลย แต่นั่นเป็นเพียงกระแส J-Pop ในหมู่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งสืบทอดกันรุ่นต่อรุ่น ยังไม่เป็นที่นิยมในวงกว้าง

จนกระทั่งเข้าสู่ทศวรรษที่ 90 คุณมณฑานี ต้นดีสุข ดีเจและนักเขียนชื่อดังปลุกกระแส J-Rock ของญี่ปุ่น และศิลปินสำคัญซึ่งทำให้เพลงญี่ปุ่นในเมืองไทยเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง เห็นจะไม่มีใครเกินวง “X-Japan” แม้จะเป็นเฮฟวีร็อกแต่เมโลดีแสนงดงาม โดยเฉพาะในเพลงช้า วงนี้จึงครองใจชาวไทยเมืองไทยได้อย่างรวดเร็ว

แต่ศิลปินซึ่งทำให้ J-Pop ลงหลักปักฐานมั่นคงในเมืองไทยจนกระทั่งทุกวันนี้ก็คือ ฮิคารุ อุทาคะ ปี พ.ศ. 2541 ด้วยวัยเพียง 15 ชิงเกิ้ลแรก “Automatic/ time will tell” ที่เธอแต่งเนื้อและทำนองเอง แม้เธอจะโปรโมทเพลงตามวิทยุเพียงอย่างเดียว ก็ยังขายได้เกินล้าน

แผ่นในญี่ปุ่น ปีถัดมา อัลบั้มแรกของเธอ “First Love” ขายทั่วโลกได้เกือบ 10 ล้านแผ่น (ไม่นับเทปซีดีที่เดือนอีกนับไม่ถ้วน) นับเป็นสถิติที่ไม่เคยมีศิลปินญี่ปุ่นคนไหนทำได้มาก่อน

ส่วนในเมืองไทย ฮิคารุ อุทาคะ ก็ครองใจคนไทยได้ด้วยอัลบั้มชุดแรก “First Love” เช่นกัน อัลบั้มของเธอถูกนำเข้ามาจำหน่ายอย่างถูกลิขสิทธิ์ในแบบเดียวกับแผ่นลิขสิทธิ์ของชาติตะวันตกโดยร้าน Tower Records (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น CD Warehouse) ที่เข้ามาในเมืองไทยในระยะใกล้เคียงกัน และการจัดให้มีมุม J-Pop เป็นครั้งแรกของร้านดังกล่าวก็มีส่วนสนับสนุนให้เพลงญี่ปุ่น โดยเฉพาะเพลงของฮิคารุ อุทาคะขายดีในเมืองไทย แม้แต่คนที่ไม่รู้ภาษาญี่ปุ่นก็ยังฟังเพลงของเธอไปทั่วทุกซอกซอยในผับแดนดินไทยแห่งนี้ ผู้เขียนเองยังเคยได้ยินเพลงของเธอตอนเดินข้ามถนนในบึงแถวจังหวัดชลบุรี การที่เพลงต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นที่ชื่นชอบถึงเพียงนี้ เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เคยมีมาก่อน

หลังจากนั้นศิลปินญี่ปุ่นก็ผลัดกันมาสร้างสีสันให้กับแวดวงดนตรีของไทยอย่าง

ต่อเนื่อง แม้ความโด่งดังหรือความนิยมจะไม่เท่าฮิคารุ อุทาคะ ในสมัยแรก แต่เพลงญี่ปุ่นก็กลายเป็นดนตรีทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้ฟังคนไทยอย่างถาวร หาฟังได้ตามรายการโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเคเบิลทีวี

กระแสใหญ่ ๆ ของเพลงญี่ปุ่นในไทยคือกระแสที่ต่อเนื่องมาจาก Shonentai แม้จะไม่ใช่แฟนตั้งแต่สมัยนั้น แต่ก็เป็นการสืบทอดรุ่นต่อรุ่นของนักเรียนนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่น โดยปัจจุบันมีการสอนภาษาญี่ปุ่นใน ชั้นมัธยมปลายด้วย แฟนสายนี้จึงมีอายุน้อยลงไปเรื่อย ๆ ศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบก็เป็นศิลปินสืบทอดมาจาก Shonentai คือมาจากต้นสังกัด Johnny's Family เช่นเดียวกัน เช่น KAT-TUN, ARASHI, TOKIO, NEWS ตลอดจนศิลปินอายุน้อยหน้าตาจิ้มลิ้มทั้งหลายอย่าง Leads, W-inds เป็นต้น

กระแสต่อมาคือ J-Rock ซึ่งสืบเนื่องมาจากความคลั่งไคล้ X-Japan และติดตามเพลงร็อกของญี่ปุ่นต่อมา รวมทั้งบรรดาวัยรุ่นสาว ๆ ที่ติดใจการแต่งกายของศิลปินร็อกกลุ่มวิซวล ซึ่งสืบเนื่องมาจากกระแสของ X-Japan เช่นกันที่ศิลปินต้องแต่งหน้าแต่งตัวให้โดดเด่นไม่เหมือนคนทั่วไป ศิลปินที่เป็นที่ชื่นชอบของคนกลุ่มนี้ในปัจจุบันที่มาแรงที่สุดคือ Miyavi, L'Arc~en~Ciel, GLAY เป็นต้น

กระแสสุดท้ายก็คือกลุ่มที่ชื่อบ

ท่วงทำนองแปลกใหม่จากการติดตามผลงานของฮิคารุ อุทาคะ จนฟังเพลงญี่ปุ่นต่อมา ศิลปินในกลุ่มนี้นอกจากฮิคารุแล้ว ที่โดดเด่นก็คือ อายุมิ ฮามาซากิ, CHEMISTRY, ORANGE RANGE เป็นต้น

แต่ระยะหลัง ด้วยความที่ละครและภาพยนตร์ของจีนและเกาหลีเข้าถึงผู้บริโภคง่ายกว่า และได้รับความนิยมสูง ส่งผลให้ K-Pop และ Chinese Pop เป็นที่นิยมมากขึ้น J-Pop จึงลดตัวลงเหลือเป็นส่วนหนึ่งของ Asian Pop และหาฟังได้ยากขึ้น ผู้เขียนได้แต่หวังว่าทุกคนจะหันมาฟัง J-Pop ให้มากขึ้นและได้รับความนิยมเหมือนสมัยฮิคารุ อุทาคะเริ่มดังใหม่ ๆ อีกครั้ง

เกี่ยวกับผู้เขียน: บัณฑิต ประดิษฐานุวงศ์ ได้รับทุนรัฐบาลญี่ปุ่นไปเรียนปริญญาตรีและโท ทั้งยังทำงานต่อ รวมเวลาอยู่ญี่ปุ่น 12 ปี อดีตดีเจรายการเพลงญี่ปุ่นทางวิทยุชื่อ Ohayo Bangkok ปัจจุบันทำงานล่ามอิสระ และแปลนิยายญี่ปุ่น

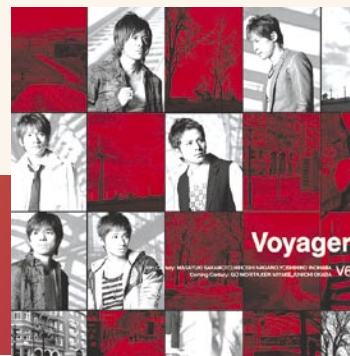
Music without frontiers:

Japanese music "J-Pop" in Thailand

Kyu Sakamoto's "Sukiyaki" might be the first Japanese song which became a "Hit Song" in Thailand. However, the popularity of this song was clearly seen as an influence from its being a Hit in the United States. In 1963, "Sukiyaki" was the number one of Billboard Charts for 3 weeks and sold more than a million copies in the USA. Thus, Thai audiences who were fans of American music at that time quickly shared the appreciation for this song.

In 1981, a rock band "Alice" led by Shinji Tanimura opened its concert in Thailand and made the song "Subaru" another Japanese hit song in Thailand.

"Hana" by Shokichi Kina was a Japanese song of which melody was added to Thai lyrics; it was widely known as "Dok Mai Hai Khun" (Flowers for You). This song was performed first in 1987 by Surachai Janthimathorn, but the version that was hugely famous was performed by "Jae"

“

We might be able to say that the artist who firmly established J-Pop in Thailand was Hikaru Utada, whose first album “First Love” sold more than 10 millions copies around the world.

”

Danuphol Keawkann, a famous pop singer at that time. During this period, many Thai songs added their own Thai lyrics to the melody of Japanese songs; some gave credit to the original song of which melody they used while some didn't.

In the late 1980s, the first Japanese band which became popular and started the trend of Japanese songs among Thai teenagers was undoubtedly “Shonentai”. Following in the 1990s was the train of J-Rock which rushed into Thailand led by X-Japan, a metal rock band with their beautiful melodies.

However, we might be able to say that the artist who firmly established J-Pop in Thailand was Hikaru Utada, whose first album “First Love” sold more than 10 millions copies around the world. In Thailand, her copyrighted album was sold on the same shelf along with albums from American and European artists. During that time, Tower Records, a retail music chain from the United States, opened its shops in Thailand and arranged J-Pop corner.

This helped promote Hikaru Utada's album and other Japanese albums to gain more Thai audiences including the ones who had not learned Japanese.

After that, Japanese songs have continued being an alternative for Thai listeners; Japanese music was played on radio, website, and television, especially cable television.

Nowadays, Japanese music's listeners in Thailand could be roughly grouped into three: one is the fan of the artists from Johnny's Family, the label of Shonentai, such as KAT-TUN, Arashi, Tokio and News. The second group might be the artists from the stream of J-Rock started by X-Japan, now the J-Rock bands which are well known in Thailand are L'Arc~en~Ciel, Miyavi and GLAY. The last stream led by Hikaru Utada includes artists like Ayumi Hamasaki, Chemistry, Orange Range, etc.

Recently, the trend of Korean and Chinese music and drama also have gained popularity among Thai audiences, so now J-Pop is included in this trend of Asian Pop. ©

มองสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่นผ่านงานวรรณกรรม

คำสำคัญสำหรับหนุ่มสาวญี่ปุ่นคือ “รักแท้” และ “ความสัมพันธ์คลอน”?

ญี่ปุ่นสารได้รับเกียรติจากอาจารย์ซาเอกิ จุงโกะ (S) และอาจารย์น้ำทิพย์ เมธเศรษฐ (N) มาร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่นผ่านแง่มุมของวรรณกรรมญี่ปุ่น โดยมีคุณทาเคจิ โยชิคาวะ (Y) ผู้อำนวยการเจแปน ฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ เป็นผู้ดำเนินการสนทนา

Y วันนี้เราจะมาเสวนากันเรื่องความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่นผ่านแง่มุมด้านวรรณกรรมญี่ปุ่น โดยผู้ร่วมการเสวนาในวันนี้คือ รองศาสตราจารย์ซาเอกิ จุงโกะผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณคดี-วัฒนธรรมเปรียบเทียบ และสตรีศึกษา ซึ่งขณะนี้ได้รับเชิญมาเป็นศาสตราจารย์อาคันตุกะที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน กับอาจารย์น้ำทิพย์ เมธเศรษฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณคดีและวัฒนธรรมญี่ปุ่นซึ่งมีผลงานการแปลวรรณกรรมญี่ปุ่นไว้มากมาย

ก่อนอื่นขอเรียนถามอาจารย์ซาเอกิว่า ปัจจุบันนี้แนวโน้มการอ่านนวนิยายของผู้อ่านชาวญี่ปุ่นเป็นอย่างไรบ้างครับ โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวนิยมอ่านนวนิยายแบบไหน และทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

S ที่ญี่ปุ่นเดี๋ยวนี้คนหนุ่มสาวไม่ค่อยอ่านนวนิยาย

มีแนวโน้ม “เหินห่างจาวรรณคดี” มากขึ้นเรื่อย ๆ ผลงานที่มีอิทธิพลสำหรับคนเหล่านี้ คือนวนิยายที่กล่าวถึงเรื่องราวรักแท้บริสุทธิ์ เช่น “อยากถูกรัก บอกรักให้ก้องโลก” ของคะตะยะมะ เคียวอิจิ “แล้วฉันจะกลับมา” ของ อิชิคาวะ ทะคุจิ เป็นต้น แม้ว่านวนิยายเหล่านี้อาจไม่เข้าข่ายเป็นวรรณคดีชั้นสูงตามขนบนิยามดั้งเดิม แต่ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ และเป็นที่ยอมรับในหมู่คนหนุ่มสาว เนื่องจากสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบันเปิดกว้างมากในเรื่องความรักและเพศวิถี ทำให้คนหนุ่มสาวมีแนวโน้มจะหลงใหลใฝ่ฝันถึงรักแท้ อันบริสุทธิ์ ซึ่งหาได้ยากในภาวะสังคมสมัยใหม่ เมื่อไม่นานมานี้มีนวนิยายทางเว็บไซต์มีชื่อที่โด่งดังมากเรื่อง “Deep Love” (เขียนโดย โยมิ) ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กนักเรียนหญิงมัธยมปลายชายตัวที่ได้พบกับรักแท้ ซึ่งก็อาจนับได้ว่าเป็นความรักบริสุทธิ์แบบหนึ่งเช่นกัน กล่าวได้ว่าลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของวรรณกรรมยุคปัจจุบัน คือมีการแพร่กระจายถ่ายทอดสู่ผู้บริโภคผ่านสื่อรูปแบบอื่นนอกเหนือไปจากหน้ากระดาษหนังสือ เช่น โทรทัศน์มีชื่อชื่อ ภาพยนตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกัน นวนิยายในรูปแบบดั้งเดิมคือหนังสือทั้งปกแข็งและปกอ่อนก็ยังมีอยู่ อย่างเช่นเรื่อง “เป็นประกาย” ของ เอดูนิ คาโอริ ก็ได้รับความนิยมในหมู่นักอ่านหญิง นวนิยายเรื่องนี้ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์เช่นกัน ดิฉันคิดว่าสาเหตุที่ทำให้นวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยม เพราะถ่ายทอดเรื่องราวของครอบครัวและความสัมพันธ์หญิงชายในรูปแบบใหม่ที่นักเขียนชายไม่เคยกล่าวถึง ไม่ทราบว่าคุณอาจารย์น้ำทิพย์ในฐานะผู้แปล มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างเกี่ยวกับนวนิยายของคุณเอดูนิเรื่องนี้

N โดยส่วนตัวดิฉันติดตามผลงานของคุณเอดูนิ อยู่แล้ว ชอบแนวเรื่องของเธอที่มีบรรยากาศแฟนตาซีผสมผสาน และชอบวิธีการเขียนที่ลบล้างเส้นแบ่งพรมแดนระหว่างเพศ และสันคลอนนิยามความหมายของคำว่าครอบครัวตามขนบดั้งเดิม ผลงานของคุณเอดูนิยังให้ความรู้สึกอ่อนโยนละเมียดละไม ซึ่งเป็นภาพพจน์อย่างหนึ่งของวรรณกรรมญี่ปุ่นในสายตาผู้อ่านชาวไทย

S จริงอย่างที่อาจารย์ว่าค่ะ ผลงานของนักเขียนชาวญี่ปุ่นไม่ว่าจะยุคโบราณหรือสมัยใหม่ ยกตัวอย่างเช่น อุเอะตะ อะกินะริ, อิสิมิ เคียวกะ มักแฝงบรรยากาศจินตนาการเหนือจริงผสมผสานอยู่นักเขียนร่วมสมัยปัจจุบันไม่ว่าหญิงหรือชายอย่าง โซโนะ โยะริโกะ อะซะดะ จิโร ก็มีแนวโน้มสร้างงานลักษณะนี้เช่นกัน เห็นได้ว่านักเขียนญี่ปุ่นถนัดสร้างงานที่ผสมผสานระหว่างความจริงกับจินตนาการ

N นักอ่านชาวไทยรุ่นใหม่ก็นิยมอ่านนิยายแฟนตาซีเหมือนกัน วรรณกรรมญี่ปุ่นซึ่งใช้วิธีการเล่าเรื่องโดยผสมผสานเหตุการณ์ประหลาดพิสดารเหนือจริง ให้ปรากฏขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยยากจะแบ่งแยกว่าเป็นความจริงหรือมายา เป็นลักษณะแปลกเฉพาะที่ตั้งจุดความสนใจ อ่านสนุกไปคนละแบบกับแฟนตาซีของตะวันตกที่มักเป็นตำนานยิ่งใหญ่แบบมหากาพย์ นอกจากนี้วรรณกรรมญี่ปุ่นยังมีความแปลกใหม่ในด้านสไตล์การใช้ภาษาที่กระชับสั้นแต่แสดงอารมณ์ลึกซึ้ง มีจังหวะจังหวะโคน บรรยากาศในท้องเรื่องทันสมัยแบบเมืองกรุง ดูดีมีสไตล์ ก็เป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นไทย ดังที่มีผู้วิจารณ์ไว้ว่าวรรณกรรมญี่ปุ่นในสายตาคนอ่านรุ่นใหม่เป็นอะไรที่เบา ๆ อ่านง่ายน่ารัก ตรงตามสมัยนิยม ถึงแม้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจะแตกต่าง แต่ก็เสพได้ง่าย

S เมื่อพูดถึงการสันคลอนของเส้นแบ่งพรมแดนระหว่างเพศ ในนวนิยายเรื่อง “เป็นประกาย” “คิทเซ็น” (โยชิโมโตะ บานาน่า) มีตัวละครที่เป็นเพศที่สาม เช่น เกย์ และผู้ผ่านการแปลงเพศปรากฏในท้องเรื่อง ดิฉันคิดว่าสำหรับสังคมไทยซึ่งคุ้นเคยและเปิดกว้างต่อสภาวะความผันแปรทางเพศน่าจะยอมรับกับเนื้อหาแนวนี้ได้มากกว่า (ญี่ปุ่น) หรือเปล่า เช่นในเรื่อง “เป็นประกาย” ตัวสามีเป็นผู้ชายที่เต็มใจมีส่วนร่วมในการทำงานบ้าน ซึ่งเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับผู้อ่านชาวญี่ปุ่น

ที่คุ้นเคยกับขนบความคิดว่างานบ้านเป็นหน้าที่ของผู้หญิง ในทางกลับกัน ดิฉันคิดว่าสังคมไทยไม่ได้มีการแบ่งขอบเขตภาระหน้าที่ระหว่างหญิงชาย เด็ดขาดชัดเจนเท่าญี่ปุ่น เรื่องแบบนี้คงไม่แปลกใหม่ในสายตานักอ่านไทย ไซ้ใหม่คะ

N ความจริงในสังคมคงเป็นเช่นนั้นแหละคะ แต่นวนิยายไทยที่เขียนถึง ประเด็นเรื่องเพศสภาวะหรือเพศวิถีมักถ่ายทอดในลักษณะการสะท้อนภาพ ชีวิตจริงในสังคมอย่างจริงจังและให้ความรู้สึกหนัก ในขณะที่ไอคุนิและ โยชิโมโตะกล่าวถึงปัญหาที่แท้จริงแล้วเป็นเรื่องหนักด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกบีบคั้น และยังนำเสนอความเป็นไปได้ของวิถีความ สัมพันธ์แบบใหม่ที่หลุดพ้นไปจากกรอบแนวคิดดั้งเดิม ซึ่งก็เป็นความ แปลกใหม่อีกอย่างหนึ่ง

การเสพรับวรรณกรรมญี่ปุ่นในประเทศไทย

Y ตามประวัติศาสตร์ หลังสมัยการปฏิรูปเมจิ (1868) ญี่ปุ่นได้รับสืบทอด รูปแบบการเขียนนวนิยายมาจากตะวันตก ซึ่งมีผลกระทบต่อพัฒนาการของ วรรณกรรมญี่ปุ่นอย่างมาก พร้อมกับความเฟื่องฟูของงานเขียนแนวธรรมชาติ นิยมซึ่งเน้นสะท้อนภาพชีวิตจริงและสังคมอย่างตรงไปตรงมา ได้เริ่มมีการ นำประเด็นใหม่ ๆ เช่นความขัดแย้งและทุกข์กังวลอันเกิดจากความรักและ กามารมณ์มาเป็นประเด็นในการสร้างงานมากขึ้น ดังที่อาจารย์ซาเอกิ ได้ทำการวิจัยไว้ในหนังสือเรื่อง “ประวัติวรรณคดีว่าด้วยความรักและ กามารมณ์” อาจารย์คิดว่าประเด็นนี้ไทยญี่ปุ่นมีส่วนร่วมกันหรือไม่

S เช่นเดียวกับที่รัชกาลที่ห้าของไทยกับจักรพรรดิเมจิของญี่ปุ่น ได้รับการ ยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการปฏิรูปสมัยใหม่เหมือนกัน การเปรียบเทียบสภาพ สังคมไทยญี่ปุ่นในยุคสมัยใหม่และสมัยปัจจุบันผ่านงานวรรณกรรมก็เป็น ประเด็นที่น่าสนใจมาก ในช่วงรัชสมัยเมจินักเขียนชายเป็นผู้นำการสร้างสรรค์ นวนิยายตามแบบตะวันตก วรรณกรรมญี่ปุ่นพัฒนาปรับเปลี่ยนสู่ความเป็น สมัยใหม่ จุดนี้เองที่มีการนำเอาแนวคิดเรื่องความรัก (love) แบบตะวันตก เข้ามา ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดความรักโคโรแบบกามารมณ์เป็นหลักตามขนบ ดั้งเดิมของญี่ปุ่น แต่เมื่อมาถึงปัจจุบันที่เป็นยุคหลังสมัยใหม่ (โพสต์โมเดิร์น) อุดมคติความรัก (love) แบบตะวันตกซึ่งนักเขียนชายยึดถือเริ่มมาทางต้น นักเขียนหญิงเป็นฝ่ายเริ่มแสวงหาและเขียนถึงความสัมพันธ์แบบใหม่ที่ ก้าวข้ามขอบเขตนิยามความรัก (love) แบบสมัยใหม่ได้ อย่างเช่น การ แต่งงานใช้ชีวิตร่วมกับเกย์ในเรื่อง “เป็นประกาย” หรือการที่หญิงชายซึ่ง ไม่ได้รักกัน ใช้ชีวิตร่วมกันแล้วพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่ความรักในที่สุด อย่างในเรื่อง “คิทเซน” ซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่คงไม่ค่อยมีให้พบเห็นในชีวิตจริงนัก ก็ได้รับความสนใจสนับสนุนจากผู้อ่าน การที่นวนิยายแนวโพสต์โมเดิร์นของ ญี่ปุ่นเป็นที่ชื่นชอบของผู้อ่านวัยหนุ่มสาวของไทย ซึ่งแม้จะไม่รู้จักขั้นตอน พัฒนาการจากสมัยใหม่สู่ปัจจุบันนั้น ส่วนหนึ่งอาจมาจากความรู้สึกร่วมสมัย ก็เป็นได้

N พูดถึงนวนิยายสมัยใหม่ของไทยที่ผ่านมาเกือบทั้งหมดแบ่งได้เป็นสอง แนวหลัก ๆ คือ สัจนิยมสะท้อนสังคม กับนิยายรักพาฝันหรือนิยายครอบครัว สำหรับผู้หญิง ผู้อ่านที่เบื่อแนวเรื่องซ้ำซากแบบนี้จึงแสวงหาความแตกต่าง และแปลกใหม่จากวรรณกรรมต่างประเทศ นวนิยายญี่ปุ่นถึงแม้จะรับต้นแบบ มาจากตะวันตก แต่ได้พัฒนาขึ้นโดยมีโลกทัศน์เฉพาะตัวเป็นเอกเทศตามแบบ ฉบับของญี่ปุ่นเอง อันมีลักษณะร่วมบางอย่างในความเป็นเอเชียด้วยกัน หรือ อาจเรียกได้ว่าเป็นความละเอียดอ่อนทางอารมณ์ ซึ่งผู้อ่านชาวไทยรู้สึกว่าเป็น ส่วนร่วมที่เหมือนกันเข้าใจได้ ตอนที่ “คิทเซน” ของคุนิโยชิโมโตะ บานานา ถูกนำมาแปลตีพิมพ์เป็นภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่แทบไม่มีใครรู้จัก

วรรณกรรมญี่ปุ่นยุคก่อนหน้านั้นเลย ดังนั้นการที่ผู้อ่านชาวไทยชื่นชอบ ตอบรับนวนิยายเรื่องนี้ จึงไม่ใช่เพราะความแปลกใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับ วรรณกรรมญี่ปุ่นยุคสมัยก่อน แต่เป็นความแปลกใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับ วรรณกรรมไทย เพียงแต่ผู้อ่านอาจไม่ได้คิดลึกซึ้งไปถึงปมปัญหาที่เป็น แก่นเรื่องอย่างจริงจังนัก อาจเพียงแค่อ่านเอาสนุกเท่านั้นก็ได้

S แล้วความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นด้านอื่นนอกเหนือจากวรรณกรรม ละคะ อย่างเช่น ละคริโททัศน์เรื่อง “Tokyo Love Story” ที่ได้ยินว่าได้รับ ความนิยมมากเช่นกันในประเทศไทย ความสัมพันธ์แบบใหม่ระหว่างหญิง ชายอย่างกรณีพระเอกนางเอกในเรื่องนี้ ผู้ชมวัยหนุ่มสาวชาวไทยน่าจะเกิด อารมณ์ร่วมได้ง่ายกว่าละคริโททัศน์ฝรั่งเศสหรือเปล่า เพราะถึงแม้วัฒนธรรม จะมีส่วนแตกต่าง แต่มีรูปร่างหน้าตาแบบชาวเอเชียที่คล้ายคลึงกัน

N คนรุ่นที่เติบโตขึ้นมาอยู่กับเพลงญี่ปุ่นและการ์ตูนญี่ปุ่น เช่น โดราเอมอน ซึ่ง แพร่หลายเข้ามาในไทยตั้งแต่ ทศวรรษ 1980 มีพื้นฐานความพร้อมที่จะเสพรับ ทัศนียภาพ ชื่อออกเสียงยาก ๆ แบบญี่ปุ่น และรสนิยมแบบญี่ปุ่น คนรุ่น ดังกล่าวกับพี่น้องและลูกหลานของพวกเขา อีกนัยหนึ่งคือคนช่วงวัยสิบกว่า ถึงสามสิบปี คือกลุ่มผู้อ่านวรรณกรรมญี่ปุ่นในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีปัจจัย อื่น ๆ เช่น การที่ประชากรนักอ่านเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากอัตราการศึกษา สูงขึ้นและสภาพเศรษฐกิจที่เจริญรุ่งเรืองขึ้น ส่งผลให้ผู้คนมีกำลังทรัพย์ในการ ซื้อหนังสือมากขึ้น เพียงแต่วรรณกรรมที่มีผู้อ่านมากคือแนวสยองขวัญ ลึกลับ สืบสวน ส่วนเรื่องรักอบอุ่นอารมณ์ก็ได้รับความนิยมในระดับหนึ่ง แต่นิยายรัก ญี่ปุ่นคงมีบางจุดที่คนไทยเข้าใจได้ยาก จึงไม่ค่อยโดนใจผู้อ่านมากนัก

S จุดไหนที่คิดว่าคนไทยไม่เข้าใจหรือคะ

N คงเป็นที่ความแตกต่างในเชิงทัศนคติต่อความรักและศีลธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรักที่แห้งแล้งเน้นวัตถุนิยมในช่วงทศวรรษ 1980 เป็นต้นมา (เช่น “ผลไม้อารมณ์บูด” ของ ฮะยะมิ มะริโกะ) หรือความรัก ระหว่างชายสูงวัยกับหญิงสาวอายุน้อยกว่ามาก ๆ (เช่น “กระเปาะของคุณครู” ของ คะวะกะมิ ฮิโรมิ) หรือความรักผู้สวาระหว่างหญิงชายร่วมสายเลือด เรื่องทำนองนี้มักจะตกรอบไปในขั้นตอนการเลือกหนังสือของสำนักพิมพ์

S มีระยะหนึ่งที่วรรณกรรมญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์เรื่อง “The Bridge of Madison County” ทำให้เกิดกระแสความรักแท้แม้จะผิดศีลธรรม ยกตัวอย่างนวนิยายชื่อกระฉ่อนของ วะตะนะเบะ จุนอิชิ เรื่อง “ตกลวรรค์” ทำนองนั้นคงไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยไซ้ใหม่คะ

N ถ้าเป็นนวนิยายที่เรียกว่าว่าเป็นวรรณกรรมคลาสสิกแล้วอย่างผลงาน ของ ควะวะตะ ยะสึนะริ ยังพอได้ แต่นวนิยายที่ตลอดทั้งเรื่องพูดถึงความ รักผิดศีลธรรมและเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้งแบบ “ตกลวรรค์” คงไม่ผ่านเซ็นเซอร์ อย่างแน่นอนเลยคะ

“ไทย” ในวรรณกรรมญี่ปุ่น จาก มิมิยะ ยูโกะ ถึงนักเดินทางแบกเป้

Y ได้ยินว่าปัจจุบันอาจารย์นำทิพย์กำลังทำวิจัยเรื่อง “‘ไทย’ ในวรรณกรรม ญี่ปุ่น” อยู่ ไม่ทราบว่าจะอาจารย์เลือกทำวิจัยหัวข้อนี้เพราะอะไร พอจะเล่าถึง ผลหรือสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยให้ฟังหน่อยได้ไหมครับ

N เดิมดิฉันเรียนมาในด้านวรรณคดีญี่ปุ่น แต่ตอนศึกษาต่อระดับปริญญา เอกได้เลือกทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อที่คิดว่าชาวญี่ปุ่นไม่เคยให้ความสนใจคือ “ไทยในวรรณกรรมญี่ปุ่น” ดิฉันเคยได้ยินคนญี่ปุ่นจำนวนมากบอกว่าอยาก มาเที่ยวชมวัดอรุณฯ เพราะได้อ่านนวนิยายเรื่อง “วัดอรุณฯ” ของ มิมิยะ ยูโกะ ชาวญี่ปุ่นมักได้รับอิทธิพลจากงานวรรณกรรม ทำให้รู้สึกอยากไป

เยี่ยมชมสถานที่ในนวนิยายเรื่องที่เคยอ่าน หรืออยากอ่านนวนิยายที่เขียนเกี่ยวกับสถานที่ที่ตนเคยไปเยือน เมื่อดิฉันลองสำรวจดูพบว่า มีวรรณกรรมญี่ปุ่นจำนวนมากไม่น้อยเขียนถึงเมืองไทย ทั้งที่ไทยญี่ปุ่นมีประวัติความสัมพันธ์กันมายาวนาน แต่การแลกเปลี่ยนสัมพันธ์ทางวรรณกรรมมีน้อยมาก การแปลวรรณกรรมญี่ปุ่นในประเทศไทยก็เพิ่งเริ่มมีมาไม่นาน วรรณกรรมญี่ปุ่นยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักมากนัก การศึกษาวิจัยด้านวรรณคดีญี่ปุ่นที่ผ่านมา มีกำแพงสำคัญคือปัญหาด้านภาษา แต่ปัจจุบันนี้การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยพัฒนาขึ้นมาก ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนสูงขึ้นกว่าแต่ก่อนเยอะ จากนั้นไปคิดว่าคงมีนักวิจัยรุ่นใหม่เพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันนี้ตัวดิฉันเองใช้วรรณกรรมญี่ปุ่นเป็นวัตถุดิบในการศึกษาโดยใช้แนวคิดแบบโพสตีโคโลเนียล ซึ่งดิฉันก็หวังว่างานวิจัยชิ้นนี้จะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้การวิจัยวรรณคดีญี่ปุ่นในประเทศไทยพัฒนาก้าวหน้ายิ่งขึ้น

Y วรรณกรรมที่พูดถึงประเทศไทยด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ไม่ใช่แค่ใช้เป็นฉากเฉย ๆ มีสักแค่ไหนหรือครับ

N ก็มีผสม ๆ ปะปนกันไปนะค่ะ วรรณกรรมที่ใช้เมืองไทย (สยาม) เป็นฉากเก่าแก่ที่สุดคือเรื่องเล่าเกี่ยวกับ ยะมะตะ นะงะมะสะ เป็นตำนานที่มีมาตั้งแต่ช่วงศตวรรษที่ 17-18 ยุคสมัยที่ไทยญี่ปุ่นติดต่อกันทางเรือสำเภา ตั้งแต่ต้นมาจนถึงสงครามโลกครั้งที่สอง วรรณกรรมที่กล่าวถึงประเทศไทยเกือบทั้งหมดกล่าวได้ว่าเป็นวรรณกรรมการเมือง ซึ่งนำยะมะตะ นะงะมะสะ มาสร้างเป็นวีรบุรุษเพื่อโฆษณาชวนเชื่อ สนับสนุนอุดมการณ์ด้านการทหารของญี่ปุ่น ไม่มีนักเขียนคนไทยเดินทางมาเห็นประเทศไทยและสร้างงานขึ้นโดยผ่านประสบการณ์จริง ประเทศไทยในวรรณกรรมเหล่านี้ถูกจัดให้เป็นส่วนหนึ่งหรือถูกวาดภาพให้เป็นดินแดนในจินตนาการที่มีภาพลักษณ์ซ้อนทับกับอินเดียซึ่งเป็นดินแดนแห่งความมหัศจรรย์พันลึก

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ผลงานที่เป็นจุดหักเหสำคัญก็คือ “วัดอรุณฯ” ของมิชิมะ ยูโกะ เพราะเป็นนวนิยายญี่ปุ่นเรื่องแรกที่ไม่ได้เขียนเกี่ยวกับยะมะตะ นะงะมะสะ และนำเสนอภาพของประเทศไทยในฐานะเป็นชาติรัฐสมัยใหม่ เขียนขึ้นผ่านประสบการณ์จริงของมิชิมะที่เดินทางมาเยือนและทำนักในประเทศไทย ภาพที่มิชิมะนำเสนอโดยมองผ่านสายตาของชาวต่างชาติ ทำให้คนไทยได้มองเห็นในสิ่งที่เราไม่เคยตระหนัก อีกทั้งในทางกลับกัน สไตลการเขียนของมิชิมะกลับสร้างภาพมายาอันเป็นจินตนาการในแบบฉบับเฉพาะของเขา ยกตัวอย่างเช่น วัดวาอารามที่ชาวไทยเห็นจนคุ้นเคยตาไม่รู้สึกละไร เมื่อผ่านคมปากกาของมิชิมะได้วาดจนกลายเป็นภาพที่งดงามละมุนตาด้วยสีสันแพรพราว ซึ่งภาพที่มิชิมะนำเสนอกลับกลายเป็นภาพลักษณ์เบ็ดเสร็จของประเทศไทยในสายตาของคนญี่ปุ่นรุ่นหลังต่อมาอีกยาวนาน นักเขียนรุ่นหลังจากมิชิมะ ได้เดินทางมาประเทศไทย (พักที่โรงแรมโอเรียนเต็ล) เพื่อเก็บข้อมูลในการเขียนงานให้สมจริง สร้างความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น (ซึ่งก็มีอันตรายเช่นกันว่าอาจทำให้ผู้อ่านอาจปักใจเชื่อว่านี่แหละคือภาพแท้จริงของประเทศไทย)

Y หลังจากมิชิมะนักเขียนหลัก ๆ ที่เขียนถึงประเทศไทยมีใครบ้างหรือครับ

N ตั้งแต่ทศวรรษ 60-70 มีแก่นวนิยายแนวบันเทิงการเดินทางไม่กี่เรื่อง ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะในยุคนี้ความสัมพันธ์ไทยญี่ปุ่นไม่ค่อยราบรื่นนัก ล่วงเข้าทศวรรษ 80 จึงเริ่มมีผลงานที่ใช้เรื่องราวในยุค 60-70 เป็นวัตถุดิบตีพิมพ์ออกมา เนื้อหามักกล่าวถึงสถานการณ์การเมืองในยุคทศวรรษ 70 สถานการณ์ชายแดนไทยเขมร ผู้อพยพ และ NGO เรื่องราวของนักเดินทางพเนจรที่หลบหนีออกมาจากสังคมญี่ปุ่นก็มีมาก ในจำนวนนั้นผลงานที่น่าสนใจคือเรื่อง “โรงแรมสันติภาพ” เขียนโดย ทะนิ โคเฮ นวนิยายเรื่องนี้ไม่ใช่วรรณกรรมกระแสหลัก แต่ได้รับการยกย่องเป็นเหมือนคัมภีร์ไบเบิลสำหรับ

พวกนักเดินทางแบกเป้ท่องเที่ยวหรือนักเดินทางพเนจร เนื้อหาเกี่ยวกับชายหนุ่มชาวญี่ปุ่นที่หนีจากความอึดอัดคับข้องใจในสังคมญี่ปุ่น ออกมาเดินทางพเนจรไปในเอเชียเพื่อค้นหาตัวเอง หลังจากนั้นจึงมีงานที่คล้ายคลึงกันถูกผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก มีส่วนหนึ่งที่ตัวเอกเป็นผู้หญิง และมีทั้งผลงานที่เขียนโดยนักเขียนหญิงด้วย

Y ในนวนิยายเรื่องนี้สะท้อนมุมมองแบบบูรพาคติ (orientalism) หรือเปล่าครับ

N ในแง่มุมมองคิดว่ามีความซับซ้อนนะค่ะ แต่โดยรวมกล่าวได้ว่านักเขียนมีที่ท่าต่อต้านแนวคิดแบบอาณานิคมนิยม คือมีแนวโน้มที่จะเสียดสีสายตาของชาวญี่ปุ่นร่วมชาติที่แฝงอคติแบบ orientalism มีทั้งวิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มาเช็กซ์ทัวร์ในประเทศไทยช่วงทศวรรษ 70-80 วิพากษ์วิจารณ์กิจกรรมของอาสาสมัคร NGO และการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินของรัฐบาลญี่ปุ่น ผู้เขียนใช้โรงแรมแห่งหนึ่งซึ่งเป็นศูนย์รวมของคนหลากหลายอาชีพ หลากหลายชาติพันธุ์ มาเป็นเวทีของการปะทะ ชัดแย้งต่อสู่ทางความคิดระหว่างคนเหล่านั้น เป็นวิธีเขียนและมุมมองที่น่าสนใจ แต่ผลสุดท้ายผู้เขียนไม่ได้เสนอทางออกสำหรับปัญหา เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอ ไร้อำนาจของมนุษย์

S ประเด็นที่สำคัญมากที่อาจารย์นำพิพม์ให้เห็น คือเวลาที่เราพูดถึงถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายใต้ทัศนแบบบูรพาคติ (orientalism) เมื่อมองจากตะวันตก ญี่ปุ่นเป็นดินแดนตะวันออกซึ่งอยู่ใต้การครอบงำ แต่ในอีกทางหนึ่งญี่ปุ่นก็วางตัวเป็นผู้ครอบงำต่อประเทศไทยไปด้วยในเวลาเดียวกัน ดิฉันคิดว่าคนญี่ปุ่นควรได้ตระหนักถึงสถานภาพที่ซับซ้อนสองด้านของตัวเองโดยผ่านงานวรรณกรรม เนื่องจากภายใต้กรอบความคิดแบบ orientalism นั้น เพศชายเป็นฝ่ายครอบงำ เพศหญิงเป็นผู้ถูกครอบงำ ดังนั้นนำเสนอที่ต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องจริงที่มีผู้ชายญี่ปุ่นแสดงอำนาจครอบงำเหนือไทย หรือในวงวรรณกรรมแม้กระทั่งนักเขียนหญิงยังมองไทยด้วยสายตาแฝงอคติแบบ orientalism พูดถึงเมืองไทยเป็นต้องนึกภาพบรรยากาศอิสระเสรีไร้พันธนาการ ดิฉันคิดว่าอาจเป็นเพราะผู้หญิงญี่ปุ่นได้รับความกดดันสูงในสังคมญี่ปุ่น จึงเกิดความปรารถนาต้องการปลดปล่อยเป็นอิสระเสรีเมื่อออกไปอยู่ต่างประเทศ ดิฉันหวังว่าการที่อาจารย์นำพิพม์ซึ่งเป็นผู้หญิงชาวต่างประเทศทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ จะช่วยสะกิดเตือนให้นักเขียนญี่ปุ่นตระหนักถึงปัญหาในผลงานที่ตัวเองเขียนไปโดยไม่ได้ระวังตั้งใจ ถึงแม้ทัศนแบบ orientalism เป็นปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไข แต่บางครั้งดิฉันก็รู้สึกว่ามันก็เป็นการแสดงออกถึงอุดมคติอันเป็นสากลที่คนแดนเหนือจะมองแดนใต้อันอบอุ่นด้วยความหลงใหลใฝ่ฝัน (เหมือนที่นักเขียนชาวเยอรมันหรือ นักเขียนชาวอังกฤษอย่าง โทมัส มานน์ หรือ อี เอ็ม ฟอสเตอร์ เขียนถึงอิตาลี และกรีซ เป็นต้น)

N ดิฉันก็เห็นด้วยว่ามีทั้งส่วนที่เป็นสากลและส่วนที่เจาะจงเป็นกรณีเฉพาะสำหรับไทยเท่านั้น ถ้าต้องการแคภาพพจน์ของเมืองร้อน ทะเล หรือบรรยากาศปลดปล่อย จะใช้พื้นที่อื่นเช่น บาห์ลี เป็นฉากก็ได้ แต่ในบางเรื่องมีความจำเป็นต้องเป็นไทยเท่านั้น

เนื่องจากสายตาของคนญี่ปุ่นมีความซับซ้อน ในฐานะที่ตัวเองเป็นทั้งผู้ถูกมองจากตะวันตก และขณะเดียวกันก็ทำตัวเป็นผู้มองไทยในฐานะดินแดนตะวันออกที่ด้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับนวนิยายที่ชาวตะวันตกเขียน ทศนะของคนญี่ปุ่นในนวนิยายจึงซับซ้อนและเข้าใจยากกว่า

ประเด็นหลักในงานวิจัยของดิฉันไม่ใช่เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ความขัดแย้งลับสนในตัวเองของคนญี่ปุ่น แต่อันดับแรกเพื่อศึกษาให้รู้ไว้ในวรรณกรรมญี่ปุ่นมีการนำเสนอภาพพจน์ของไทยอย่างไรบ้าง เพื่อให้ชาวไทยตระหนักว่าชาวญี่ปุ่นมีทัศนคติอย่างไรต่อไทย ภาพลักษณ์ของไทยที่ปรากฏ

ในวรรณกรรมนั้นไม่เพียงถูกสร้างขึ้นผ่านสายตาแฝงเร้นความปรารถนาของผู้อื่น แต่ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการนำเสนอภาพแทนตัวที่สังคมไทยสร้างขึ้นเอง งานสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องทำคือกระตุ้นเตือนให้สังคมไทยตระหนักถึงภาพลักษณ์ที่ตัวเองสร้างขึ้น

ความเป็นไปได้ในการแลกเปลี่ยนสัมพันธ์ทางวรรณกรรมระหว่างไทยญี่ปุ่น การหันมาสนใจศึกษาเกี่ยวกับอุซาคเนย์ให้มากขึ้น

Y สุดท้ายนี้ขอเรียนถามอาจารย์ทั้งสองท่านถึงแนวทางหรือจุดสนใจในการแลกเปลี่ยนสัมพันธ์ทางวรรณกรรมระหว่างไทยญี่ปุ่น ผ่านงานวิจัยของอาจารย์ในปัจจุบัน

S ในระดับบัณฑิตศึกษา ดิฉันเรียนเอกด้านวรรณคดีเปรียบเทียบ ซึ่งเมื่อก่อนนั้นการศึกษาวรรณคดีเปรียบเทียบในญี่ปุ่นเน้นเปรียบเทียบวรรณคดียุโรปกับวรรณคดีญี่ปุ่นเป็นหลัก เพราะจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ มีนักเขียนที่ไปศึกษาในยุโรปมาเยอะ การศึกษาวิจัยจึงเอนเอียงน้ำหนักไปทางยุโรป ระยะเวลาเริ่มหันมาศึกษาเปรียบเทียบกับจีน เกาหลี ซึ่งเป็นประเทศในเอเชียตะวันออกมากขึ้นแต่ก็ยังไม่นับว่าเพียงพอ จากการเสวนาในวันนี้ทำให้ดิฉันได้ตระหนักถึงปัญหาสำคัญว่าเรายังขาดมุมมองในการเปรียบเทียบระหว่างไทย-ญี่ปุ่น ที่ญี่ปุ่น เมื่อพูดถึงวรรณคดีวิจัย มีการสังมประสพการณ์และผลงานการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับนักเขียนและตัวผลงานมาเป็นเวลายาวนาน แต่ในปัจจุบันนี้วิธีการวิจัยแบบดั้งเดิมเริ่มถึงทางตัน การที่ดิฉันทำงานสังกัดอยู่ในสาขาสื่อสารมวลชน คณะสังคมศาสตร์ ทำให้ดิฉันตั้งใจว่าอยากทำการวิจัยวรรณกรรมให้เชื่อมโยงกับสังคม วรรณกรรมญี่ปุ่นมักเขียนโดยมีแก่นเรื่องเชิงอัตนวนิยาย นักเขียนชายมักปิดกั้นตัวเองในโลกส่วนตัวแคบๆ ขณะที่นักเขียนหญิงไม่ว่าจะเขียนถึงปัญหาส่วนตัว เช่น ความสัมพันธ์กับเพศชายหรือความผูกพันในครอบครัว แต่การที่พวกเขาพยายามพิจารณาทบทวนข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น ยังผลให้เกิดการนำเสนอประเด็นปัญหาว่าด้วยการกำหนดสถานภาพของสตรีในสังคม ดังนั้นดิฉันคิดว่าการศึกษาเปรียบเทียบผลงานของนักเขียนหญิงไทยกับญี่ปุ่น เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การนำเสนอปัญหาสตรีในทั้งสองสังคมก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษา นอกจากนี้ งานวิจัยของอาจารย์น้ำทิพย์ซึ่งวิเคราะห์ภาพไทยในวรรณกรรมญี่ปุ่น สะท้อนให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวในสังคมญี่ปุ่น อย่างเช่น กระแสนิยมการท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือกระแสนิยมอาหารแปลก ๆ จากต่างชาติที่ไม่ใช่กระแสหลักอย่างยุโรป นั่นหมายถึงว่าการวิจัยวรรณคดีเป็นชนวนเปิดโอกาสให้เราได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในประเด็นการแลกเปลี่ยนสัมพันธ์ไม่ตรีกับต่างประเทศ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศอื่น ๆ และจากมุมมองเชิงสังคมศึกษา ดิฉันคิดว่าจากนี้ไป การวิจัยวรรณคดีญี่ปุ่นจำเป็นต้องเริ่มหันมองประเทศในอุซาคเนย์รวมทั้งไทยบ้าง ไม่ใช่สนใจมองตะวันตกเป็นศูนย์กลางเหมือนเมื่อก่อน และมีความเป็นไปได้สูงด้วย ดิฉันตั้งใจว่าจากนี้ไปจะขยายขอบเขตการมองของตัวเองให้กว้างขึ้นด้วย เช่นกัน

N ดิฉันก็หวังเช่นกันว่า ถ้าหากนักวิจัยชาวญี่ปุ่นจะให้ความสนใจการเปรียบเทียบกับอาณาบริเวณอื่น ๆ นอกเหนือจากตะวันตกมากขึ้น การแลกเปลี่ยนสัมพันธ์ทางวรรณกรรมระหว่างไทยญี่ปุ่นก็คงจะเฟื่องฟูมากกว่านี้

* ผู้อ่านสามารถติดตามอ่านบทสนทนาครั้งนี้อย่างเต็มรูปแบบในภาษาญี่ปุ่นได้ที่เว็บไซต์ของเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ที่ www.jfbkk.or.th

หากผู้อ่านญี่ปุ่นสารสนใจอยากอ่านวรรณกรรมญี่ปุ่น เรามีหนังสือแนะนำจาก อ.ซาเอกิ และ อ.น้ำทิพย์ดังต่อไปนี้

วรรณกรรมญี่ปุ่น 5 เล่มแนะนำโดย อ.ซาเอกิ

- 1 “โซเนซากิ พลีชีพูซารัก” (Sonezakishinchoo) โดย Chikamatsu Monsaemon
- 2 “วัยฝันกับวันวาระที่ผ่านเลย” (Takekurabe) โดย Higuchi Ichiyoo
- 3 “ตำนานสระเทพมั่งกร” (Yashagaike) โดย Izumi Kyouka
- 4 “สุสานหิ่งห้อย” (Hotaru no Haka) โดย Nosaka Akiyuki
- 5 “รอยสักพิศवास” (Akame Shijuyuyataki Shinjuu Misui) โดย Kurumadani Choukitsu

วรรณกรรมญี่ปุ่น 5 เล่มแนะนำโดย อ.น้ำทิพย์

- 1 “หิมะแห่งวันดี” (Haru no Yuki) และ “วิหารแห่งอรุณรุ่ง” (Akatsuki no Tera) โดย Mishima Yukio
- 2 “สวนหรรษา” (Yuraku no Sono) โดย Miyamoto Teru
- 3 “เส้นทางสู่สยาม” (Oukoku e no Michi) โดย Endo Shusaku ฉบับแปลไทย แปลโดย บุชบา บรรจงมณี
- 4 “โรงแรมสันติภาพ” (Bankoku Rakukyu Hoteru) โดย Tani Kosei
- 5 “ประเทศไทย” (Tairando) โดย Murakami Haruki ฉบับแปลไทยรวมอยู่ในหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด “อาฟเตอร์ เดอะ เควก” แปลโดย คมสัน นันทจิต

Looking at Thailand-Japan Relationship through Literature

For this special talk session, Japan Letter had invited Assoc. Prof. Junko Saeki of Doshisha University, a researcher on comparative literature/culture and women's studies and Ms. Namthip Methaset, a lecturer of Chulalongkorn University and a specialist on Japanese culture/literature who has translated much Japanese literature into Thai, to discuss and exchange their ideas on how we could see the relationship between Thailand and Japan through our literature. Mr. Takeji Yoshikawa, Director General of the Japan Foundation, Bangkok was the moderator of this conversation.

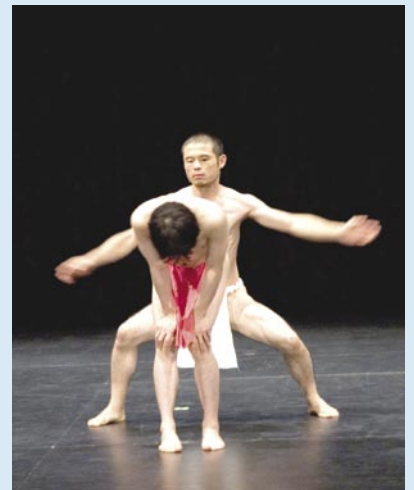
The conversation started with Ajarn Saeki talking about the favorite readings of Japanese youths at the present. The trend seemed to involve the story of true love and the instability of the borderlines of sex, including the new definition of the relationship which is totally different from the past. She suggested that this trend might derive from the social situation nowadays. Ajarn Namthip added that Thai readers also favored these stories; for them Japanese literature's language style is rhythmic and uses short but profound phrases while the backgrounds of these stories are mostly in modern cities.

Talking about the increase in popularity of Japanese literature in Thailand, especially postmodern fiction, Ajarn Saeki shared her idea that this might be because of the contemporary mood of young people which they could connect to. Ajarn Namthip also suggested that Thai readers might feel bored with the repeat of plots in Thai fiction, so they try to seek something new. Although Japanese literature is influenced by western literature, it has developed its own concepts which have some common points with Asian elements including the emotional delicacy which Thai people can relate to.

The conversation moved to the topic about the image of 'Thai' which is represented in Japanese literature. Ajarn Namthip who is currently doing research on "'Thai' in Japanese Literature" gave her comment that Thailand and Japan have had a long relationship but have not exchanged much in literature. Among Japanese literature which involves some Thai elements, most of it just has Thailand as the setting of its' stories and reflects the image of Thailand through the eyes as foreigners. The earliest story might be the one about Yamada Nagamasa who came to Thailand in Ayutthaya period. After World War II there was an epoch-making novel, *The Temple of Dawn*, written by Yukio Mishima. This book with its beautiful description of Thai temples presented the image of Thailand which influenced Japanese people for a long time since it was released. In 1981, "*Bangkok Joy Palace Hotel*" written by Kosei Tani was another book which used Thailand as its background. Bringing up this book, the idea about orientalism was brought up in the discussion.

At the end of the dialogue, Ajarn Saeki proposed that the study on comparative literature in Japan since the past focused mainly on European and Japanese literature; now there is the trend of comparing Japanese literature with Chinese and Korean ones. However, from this dialogue, she saw that the comparative literature studies in Japan still lacked work on the relationship between Thailand and Japan. Japanese literature researchers should broaden their view to include more Asian countries into their research as comparative literature study could relate to social issues and lead to the exchange of ideas on the relationship between Japan and other countries.

• Special Report

We're Gonna Go Dancing!!

“We're Gonna Go Dancing!!” เป็นโครงการทัวร์ที่จัดโดย Japan Contemporary Dance Network (JCDN) ซึ่งแต่เดิมเป็นโครงการเดินทางทัวร์แสดงในประเทศญี่ปุ่น แต่ในปีนี้ได้เติบโตขึ้นเป็นทัวร์การเดินทางไปแสดงในสี่เมืองของห้าประเทศ ได้แก่ กัวลาลัมเปอร์ (มาเลเซีย), กรุงเทพฯ (ประเทศไทย), มะนิลา (ฟิลิปปินส์), โฮโล และ จาการ์ตา (อินโดนีเซีย)

การเดินทางทัวร์เอเชียของ “We're Gonna Go Dancing!!” เป็นโครงการหลากหลายการแสดง ที่มุ่งหวังให้เกิดการแลกเปลี่ยนและเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเต้นรำร่วมสมัยของญี่ปุ่นและประเทศที่ไปเยือน นอกจากการเต้นรำที่โดดเด่นจากญี่ปุ่นแล้ว โครงการยังรวมถึงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเสวนากับกลุ่มต่าง ๆ ของนักเต้นรำท้องถิ่นด้วย นอกจากนี้ยังได้เชิญนักเต้นเจ้าบ้าน ขึ้นร่วมแสดงผลงานของพวกเขาบนเวทีเดียวกันอีกด้วย

ศิลปินนักเต้น ทั้งเดี่ยวและกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการในปีนี้ได้แก่ Ko&Edge Co. (กลุ่มศิลปินชาย 3 คน) Shintai Hyogen Circle (ศิลปินชายคู่) Ho Ho-Do (ศิลปินหญิงคู่) และ มาซาโกะ ยาสุโมโตะ (ศิลปินหญิงเดี่ยว) ซึ่งทั้งหมดแม้จะมาจากที่ต่าง ๆ กันจากประเทศญี่ปุ่น แต่ก็มี ความสนใจในสิ่งเดียวกัน คือการเต้นรำร่วมสมัย

ส่วนฝ่ายไทยที่มาร่วมแสดงกับกลุ่มนักเต้นญี่ปุ่นคือ Life Work Dance Company นำโดย พิเชษฐ กลั่นชื่น ซึ่งแสดงผลงานร่วมสมัยที่สะท้อนให้เห็นภาพของการเมืองไทยในปัจจุบัน

หลังจากการแสดง คือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในวันที่ 18 และ 19 สิงหาคม 2550 ซึ่งจัดให้เหมาะสำหรับกลุ่มเต้นรำต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ เช่น กลุ่มนักเต้นอาชีพ, กลุ่มผู้สนใจทั่วไป และกลุ่มเยาวชน โดยจัดที่ภัทราวดีเธียเตอร์ซึ่งเป็นเวทีเดียวกันกับที่พวกเขาแสดงนั่นเอง แถมด้วยการเสวนาระหว่างนักแสดงกับผู้สนใจร่วมวงเสวนาอย่างเป็นกันเองในวันที่ 18 สิงหาคม 2550 เวลา 16.00 น.

การแสดงเริ่มต้นประมาณ 20.00 น. ของวันศุกร์ที่ 17 สิงหาคม 2550 ณ เวทีกลางสวนของภัทราวดีเธียเตอร์ ด้วยจำนวนผู้ชมที่เต็มโรงละคร ทั้งชาวไทย ญี่ปุ่น และต่างชาติอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าการเต้นรำแบบร่วมสมัยเป็นที่นิยมของผู้ชมจำนวนไม่น้อยเลย

ประเดิมด้วยการแสดงของคณะ Ho Ho-Do อันเป็นชุดหญิงคู่ที่ดูน่ารัก การเต้นที่เข้าหากันได้เป็นอย่างดี กล่าวคือฝ่ายหนึ่งทำส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายให้เป็นวงกลม แล้วอีกฝ่ายลอดผ่านไป

ติดตามด้วยการแสดงของ Shintai Hyogen Circle ที่เป็นการแสดงของคณะชายคู่ มาในชุดผ้าเตี่ยวสีขาว และแดง เล่นหยอกเย้ากันด้วยการใช้เทคนิคการเต้น และตบไปตามร่างกายหลายส่วน เช่น หน้า หลัง ไหล่ ทำให้เกิดเสียงที่ต่างกันไป เรียกเสียงหัวเราะชอบใจจากผู้ชมตลอดเวลา

จากนั้นก็เป็นที่ของนักเต้นฝ่ายไทยบ้าง พิเชษฐ กลั่นชื่นนำคณะนักเต้นของเขาवलดลดาบนเวที ทั้งลีลาของการเต้นรำร่วมสมัยและการเต้นบอลรูมในจังหวะชะชะช่า พร้อมลีลาการตีกลอง นักแสดงไทยประมาณ 50 ชีวิต แสดงความสามารถบนเวทีที่สะท้อนให้เห็นภาพของการเมืองไทยในปัจจุบันได้อย่างชัดเจนขนาดที่เรียกเสียงฮาอย่างสะใจจากคนดูได้เป็นระยะ ๆ

หลังจากพัก 10 นาทีแล้ว การแสดงก็เริ่มใหม่ด้วยลีลาอันอ่อนช้อยของนักเต้นหญิงเดี่ยวร่างเล็ก มาซาโกะ ยาสุโมโตะ การเต้นรำของเธอเรียกความสนใจจากผู้ชมไม่น้อย

แต่การแสดงที่สามารถตรึงสายตาผู้ชมได้ทุกคู่ ได้แก่การแสดงของสามหนุ่มบุโตจากคณะ Ko&Edge Co. จากเกียวโต แค่ว่าแรก ที่ทั้งสามยืนด้วยไหล่ทั้งสอง เท้าชี้ฟ้า หยุตนิ่งเป็นเวลาถึง 20 นาที ก็ทำให้ผู้ชมทั้งแล้ว การ

การฝึกปฏิบัติการกับโครงการ “We’re Gonna Go Dancing!!”

วันเสาร์ที่ 18 สิงหาคม 2550 เวลา 14.00-16.00 น. วิทยากรคือ มาซาโกะ ยาสุโมโตะ ศิลปินหญิงเดี่ยว ส่วนผู้เข้ารับการฝึกปฏิบัติการส่วนมากเป็นนักเต้นรำที่มีประสบการณ์ รวมทั้ง นักศึกษาศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 23 คน วิธีการฝึกคือให้ทุกคนทั้งความรู้เรื่องการเต้นรำที่มีมาก่อนหน้า แล้วฝึกใหม่ตามแบบของวิทยากร เช่น การสะบัดแต่ละส่วนของร่างกาย เช่น มือ เท้า แขน ให้ดูเหมือนไม่มีกระดูก หรือไม่ให้เกร็งร่างกายนั่นเอง จากนั้นก็ให้สร้างท่าเต้นรำของตนเอง ขึ้นมาโดยใช้วิธีการที่ได้ฝึกตั้งแต่ต้น

ต่อจากนั้นเวลา 16.00-18.00 น. เป็นการเสวนาระหว่างกลุ่มนักแสดงและผู้สนใจซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของผู้เข้ารับการฝึกปฏิบัติการ คุณริทึโกะ มิซึโนะ หัวหน้าคณะเริ่มการเสวนาโดยเกริ่นว่า โครงการนี้ได้ดำเนินมา 8 ปีแล้ว ในครั้งนี้ได้คัดสรรผลงานดีเด่นมาแสดง และยังคงตั้งประเด็นว่า “เราจะทำอย่างไรเพื่อร่วมกันทำงานเช่นนี้ได้อีกบ้าง” แต่ก่อนที่จะตอบคำถามดังกล่าว ได้มีการพูดถึง การแสดงในแต่ละชุดว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไรกันบ้าง ประเด็นที่ทุกคนสนใจพูดถึงคือการแสดงของกลุ่ม คุณพิเชษฐ กลั่นชื่น ซึ่งเป็นการแสดงเดี่ยวที่มุ่งเน้นเรื่องการเมืองไทยในปัจจุบัน การล้อเลียน การเมืองในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งเรื่องอย่างนี้คุณมิซึโนะกล่าวว่าจะไม่ปรากฏในการเต้นรำร่วมสมัยของ ญี่ปุ่น เพราะสถานการณ์บ้านเมืองของญี่ปุ่นต่างกับของไทย คุณพิเชษฐก็ได้แถลงให้วงเสวนาฟังว่า การแสดงชุดนี้เป็นภาคที่ 2 แล้ว โดยภาค 1 ได้แสดงไปเมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว ภาคที่ 3 ก็ ตั้งใจว่าจะทำอีกหลังจากเราได้รับรัฐบาลชุดใหม่แล้ว ในฐานะที่อยู่ในระบอบประชาธิปไตย จึงอยาก พูดอะไรบางอย่างโดยผ่านการแสดงชุดนี้ เพราะที่ผ่านมาเขาได้เห็นแต่คนที่ทำเพื่อตัวเองกันทั้งนั้น และที่คนดูชอบการแสดงของเขาก็เพราะไม่มีใครกล้าออกมาพูดแต่เขาพูดออกมาเป็นงานศิลปะได้

มีการยกประเด็นการแต่งผ้าเตี่ยวสีขาวและแดงของกลุ่มศิลปินชายสองคนว่ามีปัญหาใน ประเทศมาเลเซียหรือไม่ เพราะประเทศนั้นเคร่งครัดเรื่องทำนองนี้ ก็ได้รับคำตอบว่าไม่มีปัญหาใด ๆ สามารถแสดงได้ เมื่อย้อนกลับมาถึงประเด็นที่คุณมิซึโนะยกขึ้นมา คุณพิเชษฐบอกว่าทำอย่างไรที่ ทำกับโครงการนี้ก็ได้อยู่แล้ว แต่เนื่องจากมีกลุ่มนักเต้นร่วมสมัยไทยน้อยเลยมีกลุ่มของเขาที่กลุ่มเดียวที่ สมัครไปและได้รับเลือกให้ร่วมแสดงบนเวทีเดียวกันในโอกาสนี้ แต่การร่วมมือกันในลักษณะที่ให้ นักแสดงของแต่ละประเทศมาร่วมสร้างสรรค์ผลงานขึ้นเดียวกันก็เป็นเรื่องที่น่ากระทำเช่นกัน

วันอาทิตย์ที่ 19 สิงหาคม 2550 เวลา 14.00-16.00 น. เป็นการฝึกปฏิบัติการโดยคณะ Ko&Edge Co. นำโดย ยูคิโอะ ชูซึกิ ซึ่งเน้นเรื่องสมาธิ โภชนาที่หนึ่งเฉยเหมือนกับสวมใส่หน้ากาก ละครโนห์ และท่าเดินที่เหมือนจะลอยเลื่อนไปก็เช่นกัน วิธีการเดินของคณะนี้จึงนิ่งมากอาศัยสมาธิ กับจินตนาการเป็นหลัก วิธีการฝึกคือการเคลื่อนไหวร่างกายที่เชื่องช้ายิ่ง ทุกคนจะต้องกำหนด เวลาการเคลื่อนไหวตามวิทยากรด้วย เมื่อเสร็จสิ้นการฝึก วิทยากรได้ถามความรู้สึกของผู้ฝึกก็ได้ คำตอบว่า “ดี แต่ตอนแรกจะรู้สึกเครียดเขม็ง แต่เมื่อทำไปจะรู้สึกว่าร่างกายได้ผ่อนคลาย ตัวเบา สบาย”

การฝึกปฏิบัติชุดสุดท้ายมีขึ้นในวันเดียวกันเวลา 16.30-18.30 น. นำโดยวิทยากรจาก คณะหญิงคู้ Ho Ho-Do เดิมตั้งใจว่าจะเป็นการฝึกสำหรับเด็ก ๆ แต่เอาเข้าจริงมีเด็กมาร่วมวงด้วย เพียง 4 คนเท่านั้น นอกนั้นเป็นผู้ใหญ่ที่เข้ารับการฝึกมาตั้งแต่วันเสาร์ การฝึกชุดนี้เชื่อมโยงไปถึง การแสดงของพวกเขาเอง คือการจับคู่เต้นหรือจับกลุ่มฝึกครั้งละ 4-5 คน ทุกคนต้องสอดประสาน กันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ตอนสุดท้ายมีการให้จับเป็นกลุ่มละ 5-6 คนแล้วให้แต่งท่าเต้นทีละคนไป จนครบ ทุกคนต้องจำให้ได้ว่าคนแรกเต้นอย่างไร และมาแสดงท่าเต้นทั้งหมดต่อหน้าเพื่อน ๆ

สรุปได้ว่าทั้งการแสดงของนักเต้นทั้ง 5 กลุ่ม และการฝึกปฏิบัติการที่นำโดยนักเต้น 3 กลุ่ม ตลอดจนถึงการเสวนาระหว่างนักแสดงและผู้ชมเป็นไปด้วยดี และเป็นทีพอใจของทุก ๆ ฝ่าย เจแปนฟาวน์เดชั่นหวังว่าจะได้รับความร่วมมือสนับสนุนในเรื่องของการแสดงทุกชนิดจากภัทราวดี เรียบเตอร์อีกในโอกาสต่อไป จะเห็นได้ว่าการทำงานอย่างมีระบบ การร่วมมือร่วมใจกันทำงานเพื่อ ให้การแสดงออกมาเป็นที่พอใจของผู้ชมนั้น ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ทั้งรูปแบบการแสดง เองที่มีเอกลักษณ์อันโดดเด่น ที่มงาน และกลุ่มผู้ชมที่ชื่นชอบศิลปะการแสดงแบบร่วมสมัย ทั้งหมด นั้น คือการทำให้โครงการ “We’re Gonna Go Dancing!!” ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง มีผู้เข้า ชมการแสดงเต็มโรงละครที่บรรจุกคนได้เกือบ 400 ที่นั่ง และนี่เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่เรากล้าภูมิใจที่ ได้นำมาเสนอแก่ผู้ชมที่กรุงเทพฯ

ท่าลีลาตามร่างกายที่มีแต่กางเกงชั้นในก็ช่วยเน้น สรีระ กล้ามเนื้อ เส้นเอ็น ให้เห็นอย่างชัดเจน เวลาที่พวกเขาเปล่งเสียงประหลาด ๆ ออกมา การใช้ดนตรีประกอบการแสดงก็เหมาะเจาะ กับท่าทางเป็นที่สุด เพราะในเพลงสุดท้าย พวกเขาเปิดเพลงคลาสสิกที่ใช้เสียงนักร้อง โซปราโน่ การแสดงชุดสุดท้ายเรียกความสนใจ จากผู้ชมเป็นอย่างมาก เพราะไม่มีใครคาดว่า จะได้ชมการเต้นรำที่แปลกประหลาด และต้องใช้สมาธิมากเช่นนั้น

“We’re Gonna Go Dancing!!”

เป็นชุดการเต้นรำร่วมสมัยของคณะนักเต้น 5 คณะทั้งจากประเทศญี่ปุ่น และประเทศไทยที่ สมกับคำชมเชย ผู้ชมบางท่านถึงกับออกปาก กับผู้จัดว่า “ดูการแสดงคืนนี้แล้ว ทำให้ไม่ อยากรดูการเต้นรำใด ๆ อีกเลย” หลังจบการ แสดงมีการพบปะสังสรรค์ระหว่างนักแสดง ผู้จัด และผู้ชมกันก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับไป ด้วยความชื่นมื่น

We're Gonna Go Dancing!!

"We're Gonna Go Dancing!!" was a dance touring project by Japan Contemporary Dance Network (JCDN) which performed in 4 cities in 5 countries: Kuala Lumpur (Malaysia), Bangkok (Thailand), Manila (The Philippines), Solo and Jakarta (Indonesia). This multi-event project aims at forging exchange and understanding of the contemporary dance scenes in Japan and the visited countries.

The show started around 8 o'clock in the evening of Friday 17 August at Patravadi Theatre, all seats were occupied, and the audience altogether were Thais, Japanese and other nationalities, which somehow might prove the popularity of contemporary dance.

The first show was "How to Move Forward to the North-northeast" by Ho Ho-Do. This women's duo performance used a big fan on stage along with their harmonious movement. Following was Shintai Hyogen Circle "To Norichan". The men's duo used different kinds of body

movement such as throwing themselves at each other, tapping and slapping each part of the partner's body. This show elicited much laughter from the audience. The last show before intermission was LifeWork Dance Company led by Pichet Klunchun, a Thai dancer and choreographer, joining this stage as Thai side. This show, "Kratay Kha Diaw", conveyed the message on the current situation in Thai politics with the sense of satire and humor.

After the intermission, the audience was presented with "Nahanaha", the solo performance from Masako Yasumoto which ended with loud applause. The last performance was Butoh by the trio men's group known as Ko&Edge Co. The show's name was "Dead 1+" which stunned the audience by their stillness and slow movement while three of them stood on their shoulders almost all through the show.

Workshop on Dancing with "We're Gonna Go Dancing!!"

On Saturday 18 August, during 2 to 4 pm. the workshop was led by Masako Yasumoto. Most of the participants were experienced dancers along with 23 dancing students in university level. The practice method included shaking each part of one's body such as hands, arms and feet as if they were boneless. After that, each one was asked to create their own dance using the method they had practiced.

From 4 to 6 pm. there was a seminar participated by all the dancers and general public. Ms. Ritsuko Mizuno, the artistic director of this project, started the seminar with the question about what we could do to produce this type of project again in the future in order to stimulate more cooperation. The topic of the conversation also fell on the opinions about

each show. Mr. Pichet's show which talked about politics was a topic that many participants enthusiastically joined. Ms. Ritsuko said that a dance which conveyed political message might not appear in Japan as political situation in Japan and Thailand might be different. Mr. Pichet gave his opinion that the audience might like his show because it said something that everyone was interested in but could not talk about much, while he could express it through his work of art.

The workshop on Sunday started at 2 pm. led by the dancers from Ko&Edge Co. The workshop by this group focused on concentration and imagination of the dancer which would lead to choreography. Everyone had to practice very slow body movements within the time limit. A participant expressed his feeling that, "At first my body was tense, but when I continued practicing, I felt that my body started to relax and I felt comfortable."

The last workshop took place during 4.30 to 6.30 pm.; it was led by duo dancer, Ho Ho-Do. This workshop was at first meant to be for children, but most of the participants were adults joined by only 4 children. This workshop related to their performance which was a duet and group dancing. Thus, the participants were given lessons on practicing harmonious movement while dancing in groups of 4-5 persons.

The show and workshop by Japan Contemporary Dance Network's "We're Gonna Go Dancing!!" ended successfully by the cooperation from every party. With the unique and creative performance, dedicated staff of every unit and art-admired audience, Patravadi Theatre was full-house, and this was another event which the Japan Foundation, Bangkok was proud to present to the audience in Thailand.

นิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 10 ในหัวข้อ “สภาพแวดล้อมในเอเชีย”

ภาพการ์ตูนกับมุมมองต่อปัญหาสภาพแวดล้อมจากประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย

กัมพูชา จีน อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย และเวียดนาม แม้ว่าทั้ง 10 ประเทศนี้จะตั้งอยู่ในทวีปเอเชียเหมือนกัน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมในประเทศเหล่านี้ต่างก็มีความหลากหลายและแตกต่างกันไปตามปัจจัยด้านสังคม ภูมิประเทศ และวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ในขณะที่การลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอาจเป็นปัญหาเร่งด่วนในประเทศหนึ่ง ปัญหาเรื่องความปลอดภัยของอาหารกลับเป็นปัญหาสำคัญในอีกประเทศหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ปัญหาบางเรื่องอย่างปัญหาเรื่องขยะหรือเรื่องน้ำก็ดูจะเป็นปัญหาร่วมของหลายประเทศเช่นกัน ประเด็นด้านสภาพแวดล้อมต่าง ๆ นี้ได้รับการนำเสนอโดยนักเขียนการ์ตูนชั้นนำจากแต่ละประเทศ นักเขียนการ์ตูนทั้ง 10 คนได้ร่วมกันสร้างสรรค์ภาพวาดการ์ตูนที่สวยงาม ชบขัน และชวนคิด รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 77 ภาพ ซึ่งได้จัดแสดงในงานนิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 10 นี้

ภาพการ์ตูนเหล่านี้เดินทางจากประเทศเกาหลีใต้มาถึงเมืองไทย และลงไปจัดแสดงที่จังหวัดนครศรีธรรมราชก่อนระหว่างวันที่ 19 - 30 กรกฎาคมที่ผ่านมา เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ จับมือกับโปรแกรมภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จัดแสดงนิทรรศการครั้งนี้ที่อุทยานการเรียนรู้เมืองนครศรีธรรมราช โดยได้รับความสนใจเป็นอย่างดีจากทั้งนักเรียน นักศึกษารวมถึงผู้สนใจทั่วไป ตลอดระยะเวลาการแสดงผลงานมีผู้สนใจมาชมนิทรรศการกว่าพันคน และมีเสียงเรียกร้องให้จัดนิทรรศการเช่นนี้อีกในปีต่อ ๆ ไป

หลังจากนั้น ภาพการ์ตูนจึงเดินทางขึ้นมาที่กรุงเทพฯ เพื่ออวดโฉมต่อสายตาของผู้สนใจชาวกรุงเทพฯ พิธีเปิดมีขึ้นในวันที่ 8 สิงหาคม โดยคุณศักดิ์ แซ่เอี้ยวหรือคุณเซีย ไทยรัฐ อุปนายกสมาคมการ์ตูนไทย และคุณทิววัฒน์ ภักทรกุลวิชัย นักเขียนการ์ตูนไทยผู้มีผลงานร่วมแสดงในครั้งนี้ ให้เกียรติมาร่วมเปิดงาน นิทรรศการครั้งนี้จัดแสดงที่อาร์ตสเปซ เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ 8 - 22 สิงหาคม ด้วยหัวข้อนิทรรศการที่สอดคล้องกับกระแสสังคมในปัจจุบันซึ่งกำลังมีความเป็นห่วงกันในเรื่องวิกฤตสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อน เสียงตอบรับจากผู้เข้าชมจึงประกอบไปทั้งเสียงเรียกร้องให้ทุกคนมีความใส่ใจต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่านี้ และเสียงชื่นชมที่มีต่อนักเขียนการ์ตูนสำหรับภาพการ์ตูนที่สวยงาม ชวนคิด และกระตุ้นจิตสำนึก

หลังจากสิ้นสุดการแสดงผลงานที่กรุงเทพฯ แล้ว ภาพการ์ตูนเหล่านี้จะเดินทางต่อไปยังกัมพูชา เพื่อนำสารในประเด็นสิ่งแวดล้อมไปแสดงต่อชาวกัมพูชา และเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างประเทศในเอเชียให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อไป

The 10th Asian Cartoon Exhibition “Asian Environmental Issues”

*Looking at the Asian environmental issues
through Asian cartoons*

While the question about food safety might be threatening Japan, the poaching of fish during their egg-laying period is an obvious problem in Cambodia. However, several environmental problems seem to be shared by many countries in Asia such as water shortage, air pollution and waste management. These environmental issues were presented in this cartoon exhibition by 10 leading cartoonists from 10 nations in Asia: Cambodia, China, India, Indonesia, Japan, Korea, Malaysia, Philippines, Thailand and Vietnam.

For Thailand, the 10th Asian Cartoon Exhibition was held first in Nakhon Si Thammarat at the City Learning Park with the cooperation from the Japanese Curriculum, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, during 19 – 30 July 2007. The exhibition received a very warm welcome from students and the local public. For Bangkok, the exhibition started from 8 August with the opening ceremony in the evening presided by Mr. Sakda Eow or Sia Thairat, Vice President of the Thai Cartoon Association and Mr. Thiwawat Pattaragulwanit, Thai cartoonist whose works were shown in this exhibition. The exhibition lasted for 2 weeks and closed on 22 August before going on to Cambodia.

activity report

“Recycled Memories”

Woven mixed media โดย จารุพัชร์ อาชวะสมิต

เย็นวันพฤหัสบดีที่ 6 กันยายน 2550 ที่ผ่านมา มีงานเปิดนิทรรศการสิ่งทอ “Recycled Memories” woven mixed media โดยศิลปินสิ่งทอ คุณจารุพัชร์ อาชวะสมิต ที่ห้องนิทรรศการอาร์ตสเปซ ของ เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

คุณจารุพัชร์ เป็นนักออกแบบผ้า เธอได้รังสรรค์นิทรรศการสิ่งทอครั้งนี้จากคำถามที่มีต่อกระบวนการ Reuse/Recycle ว่า นอกจากสิ่งของที่เป็นรูปธรรมซึ่งถูกนำกลับมาหมุนเวียนใช้ใหม่กันเป็นปกติแล้ว สิ่งที่เป็นนามธรรมอย่าง “ความทรงจำ” นั้น จะสามารถนำมา Recycle บ้างได้หรือไม่ ผลที่ได้รับคือนิทรรศการสิ่งทอที่ผสมการถักทอเส้นด้าย เส้นโลหะ ขึ้นผ้าทอพรม ดอกไม้แห้ง และขึ้นกระดาษใช้แล้วเข้าด้วยกัน โดยอยู่ภายในโครงสร้างสี่เหลี่ยมของเส้นด้ายที่ยึดจากเพดานจรดพื้น

นิทรรศการ “Recycled Memories” จัดแสดงตั้งแต่วันที่ 7 - 27 กันยายน 2550 ญี่ปุ่นสารได้มีโอกาสสัมภาษณ์คุณจารุพัชร์ถึงสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์นิทรรศการครั้งนี้ เธอกล่าวว่า “ตอนนั้นนึกเห็นว่าทุกคนกำลังพยายามรีไซเคิลของ เช่น กระดาษ ไม้ ที่นี้เราก็เลยคิดว่าสิ่งที่เราจับต้องไม่ได้ก็จะน่าที่รีไซเคิลได้เหมือนกัน ตรงนี้เลยเป็นจุดเริ่มต้น นึกทำงานออกแบบมานาน และรู้สึกว่าถ้าทำไปเรื่อย ๆ แล้วงานออกแบบมันจะมีข้อจำกัดเยอะ มีเรื่องมารู้เกิดตั้ง มีเรื่องโปรดักชั่น มีเรื่องลูกค้า แล้วก็มีเราเป็นแค่ส่วนเดียว ที่นี้เราก็เลยอยากทำงานอาร์ต เพราะงานอาร์ตจะมีเราแค่คนเดียวจริง ๆ คือทำตรงนี้แล้ว มันก็จะกลับมาเป็นอาหารสมองให้กับงานออกแบบชิ้นต่อไป ก็เลยจะพยายามทำอะไรที่มันหลากหลาย เลยทำอันนี้ขึ้นมา”

คุณจารุพัชร์เดินทางไปประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่วันที่ 6 - 17 ธันวาคม 2549 ในโครงการ Short Term Visitor ของเจแปนฟาวนด์ชั่น เธอได้กล่าวถึงความประทับใจในการเข้าร่วมโครงการนี้ไว้ว่า “อย่างแรกคือประทับใจประเทศญี่ปุ่นนะะะ ประทับใจในความมีประสิทธิภาพ แม้กระทั่งหน่วยเล็ก ๆ อย่างคนขับแท็กซี่ ห้องน้ำ แม้กระทั่งการบริการ คือเรายังไม่ต้องพูดถึงเทคโนโลยี ยังไม่พูดถึงศิลปะ ยังไม่ต้องพูดถึงเรื่องใหญ่อะไรอย่างนั้นเลยนะะะ แม้กระทั่งเรื่องเล็ก ๆ ก็มีประสิทธิภาพ เรียกว่าประสิทธิภาพนี้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ประทับใจการต้อนรับของเจแปนฟาวนด์ชั่นมาก ๆ ประทับใจความน่ารักของคนญี่ปุ่นนะะะ”

จากการเดินทางในครั้งนี้ทำให้เธอได้รับแรงบันดาลใจซึ่งนำมาใช้ในนิทรรศการครั้งนี้ด้วยเช่นกัน “ได้แรงบันดาลใจจาก จุนอิจิ อาระอิ (Junichi Arai) เขาเป็นศิลปินทอผ้า ซึ่งมีการผสมผสานกันระหว่างความนิ่งสงบกับบริบทสมัยใหม่ คือมีความนิ่งสงบแบบเซนของญี่ปุ่น แต่ว่าเขาก็เอาเทคโนโลยี เอาโลหะมาผสมด้วย ซึ่งนึกก็อยากที่จะเอาคอนเซ็ปต์สมัยใหม่เช่นเรื่องของการรีไซเคิล แต่เป็นการรีไซเคิลความทรงจำ รีไซเคิลสิ่งที่เป็นนามธรรม ผสมผสานกับความนิ่งสงบ คือลักษณะการดึงลงของเส้นด้ายนะะะ ก็ได้รับแนวคิดของเขามาเป็นแรงบันดาลใจนะะะ”

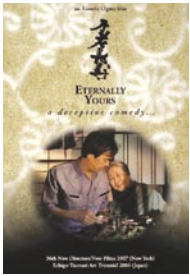
“Recycled Memories”

Woven mixed media by Jarupatcha Achavasmitat

In the evening of the 6th September 2007, the Japan Foundation, Bangkok opened the woven mixed media exhibition “Recycled Memories” by Ms. Jarupatcha Achavasmitat, a Thai textile designer, at the Japan Foundation Art Space.

This exhibition which lasted until 27th September 2007 threw us a question about recycling and recycled objects. We were used to recycling materials such as plastic, paper or glass. What about non-substance matter? What about memories? The answer to these questions came in the form of this woven mixed media exhibition which included silk and metal threads, dried flowers, pieces of used rags and appointment book. These pieces of memories woven together were hung inside the frame of threads stretched from ceiling to floor.

Ms. Jarupatcha went to Japan during 6 -17 December 2006 by Japan Foundation Short Term Visitor Program. She expressed her impression on the warm welcome of the Japan Foundation, and she also added that by participating in this trip she was impressed by Junichi Arai, a Japanese textile artist whose works combined the tranquility of Zen and the concept of modernity such as the use of metal. These elements also inspired her exhibition during this time. C

พูดคุยกับผู้กำกับ อัทซึชิ โองาตะ ในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯ 2550

ในวันที่ 25 ก.ค. 2550 เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯ จัดการพูดคุยกับผู้กำกับ อัทซึชิ โองาตะ เวลา 11:00 - 12:00 น. ณ ห้อง โลดตัด 7, บางกอก คอนเวนชัน เซ็นเตอร์, เซ็นทรัล เวิลด์ พลาซ่า

ในการพูดคุยประกอบด้วยฉายภาพยนตร์สั้นเรื่อง "Eternally Yours" ตามด้วยการบรรยายเกี่ยวกับการทำภาพยนตร์สั้น โดย คุณอัทซึชิ โองาตะ ผู้กำกับ การพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์ของเขา และปิดท้ายด้วยการถามตอบกับผู้ฟังบรรยาย

"Eternally Yours" ได้รับคัดเลือกให้เข้าฉายในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯ 2550 ในสายหนังสั้นประกวด และได้รับรางวัลจากการประกวดดังกล่าว

Talk Session by Atsushi Ogata at the Bangkok International Film Festival 2007

On Tuesday July 25, from 11:00 to 12:00, the Japan Foundation, Bangkok with the Bangkok International Film Festival 2007 organized a talk session "Director's Talk - Atsushi Ogata on his film 'Eternally Yours'" at Bangkok Convention Centre at Central World Plaza Office Building.

The program included the showing of "Eternally Yours", followed by Mr. Ogata's lecture on the making of short films, commentary of his own film and ended with Q and A session.

"Eternally Yours" was screened in the Bangkok International Film Festival 2007 in the category of "Short Film in Competition" and also won the award. C

รางวัลวัฒนธรรมแห่งเอเชียเมืองฟุคุโอกะ ประจำปี 2550 (ครั้งที่ 18)

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับคณะกรรมการรางวัลวัฒนธรรมแห่งเอเชียเมืองฟุคุโอกะ ได้จัดงานแถลงข่าวสื่อมวลชน "รางวัลวัฒนธรรมแห่งเอเชียเมืองฟุคุโอกะประจำปี 2550 (ครั้งที่ 18)" เมื่อวันอังคารที่ 24 ก.ค. ณ ห้องประชุมใหญ่ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ เพื่อเป็นเกียรติแก่ รศ. ศรีศักร วัลลิโภดม นักวิชาการด้านมานุษยวิทยา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ผู้ซึ่งได้รับรางวัลผลงานวิชาการดีเด่น หนึ่งในรางวัลวัฒนธรรมแห่งเอเชียเมืองฟุคุโอกะประจำปี พ.ศ. 2550 (ครั้งที่ 18) โดยในงานแถลงข่าวครั้งนี้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ และ ฯพณฯ เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย นายอิเดอเกกิ โคบายาชิ ได้มาร่วมเป็นเกียรติและแสดงความยินดีแก่ รศ. ศรีศักร พร้อมด้วยสื่อมวลชน และแขกผู้มีเกียรติจากองค์กรต่าง ๆ มากมายประมาณ 50 - 70 คน

Fukuoka Asian Culture Prizes 2007

The Japan Foundation, Bangkok in collaboration with the Fukuoka Asian Culture Prize Committee held a press conference on July 24 (Tue.) 2007 at the Main Hall in order to honor and announce that Anthropologist Prof. Srisakra VALLIBHOTAMA, a member of the Executive Board of the Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre, was awarded the Arts and Culture Prize in the 18th Fukuoka Asian Culture Prizes 2007. He went to Japan to attend the official award ceremony at Fukuoka City on September 13 (Thu.). There were 50 - 70 persons including H.E. Khunying Khaisri Sri-aroon, Culture Minister, and H.E. Hideaki KOBAYASHI, Japanese Ambassador attending the event, together with Thai and Foreign media as well as high-ranking officials from public organizations and universities. C

การประชุมนานาชาติ

เรื่อง “40 ปีของอาเซียน : จากจุดเริ่มต้นของความร่วมมือ ก้าวสู่กฎบัตรของอาเซียน” จัดโดย สถาบันศึกษาความมั่นคงและการต่างประเทศ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันศึกษาความมั่นคงและการต่างประเทศ, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดประชุมนานาชาติ เรื่อง “40 ปีของอาเซียน : จากจุดเริ่มต้นของความร่วมมือ ก้าวสู่กฎบัตรของอาเซียน” เมื่อวันที่ 28 ส.ค. 2550 ณ โรงแรมโฟร์ซีซั่น กรุงเทพฯ การประชุมในครั้งนี้จัดขึ้นเนื่องในโอกาสครบรอบ 40 ปี ของการก่อตั้งสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยได้เชิญนักการทูตและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสถาบันศึกษาความมั่นคงและการต่างประเทศ จากประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน รวมทั้งนักวิชาการและนักวิจัย เพื่อมาร่วมแลกเปลี่ยนมุมมอง และอภิปรายทางวิชาการร่วมกันในประเด็นของความท้าทายที่ผ่านมาขององค์กร และความเป็นไปได้ในการสร้างเสริมความเข้มแข็งระหว่างสมาชิกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสร้าง “ประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” และ “กฎบัตรของอาเซียน” โดยมีจุดมุ่งหมายของการสร้างเครือข่ายงานวิจัยและผลักดันให้อาเซียนมีบทบาทมากขึ้นในเวทีระหว่างประเทศเช่น เอเปค, เอ อาร์ เอฟ, และการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

ทางเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้ให้การสนับสนุนทุนโครงการขนาดเล็กแก่สถาบันศึกษาความมั่นคงและการต่างประเทศ, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับเชิญนักวิจัยชั้นนำจากประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และชาวญี่ปุ่น ให้มาร่วมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในการประชุมดังกล่าว เพื่อนำเสนอบทเรียนและข้อเปรียบเทียบของกระบวนการรวมกลุ่มในภูมิภาคอาเซียน การประชุมในครั้งนี้ได้รับความสนใจอย่างมากมาจากผู้เข้าฟังประมาณ 100 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตัวแทนจากสถานเอกอัครราชทูตประเทศต่าง ๆ อีกทั้งยังมีเจ้าหน้าที่จากองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศ และข้าราชการระดับสูงของกระทรวงการต่างประเทศเข้าร่วมฟังการประชุมด้วย

International Conference on “ASEAN at 40: From Cradle to Charter”

The Institute of Security and International Studies, Chulalongkorn University organized one day international conference entitled “ASEAN at 40: From Cradle to Charter” on 28th August 2007, at Four Seasons Hotel. This meeting was organized in commemoration of the 40th Anniversary of Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) establishment and brought together many diplomats, high-ranking officials of ASEAN-ISIS (a two-track think tank supporting ASEAN and its members’ foreign policy directions) and scholars to take stock of what ASEAN has achieved and underachieved, and shedding light on the progress and prospects of the Community and Charter. Also, the conference was aimed at serving as a starting point for identifying areas of ASEAN’s role in broader international bodies such as APEC, ARF, EAC, and EAS as well as to examine ways forward towards greater ASEAN integration. The Japan Foundation, Bangkok provided partial support to ISIS-Chulalongkorn University in order to bring leading ASEAN and Japanese scholars to take part at this event for exchanging their ideas of ASEAN’s development and its future.

There were approximately 100 participants attending the conference mostly scholars, foreign policy makers and diplomatic corps living in Thailand. The conference got a lot of attention from the participants, particularly an inspiring keynote address of Dr. Surin Pitsuwan, the new ASEAN Secretary – General (from January 2008), to deliver his vision of how to bring ASEAN’s activities into realities at all walks of Southeast Asian people and reduce the social and economic gap between the old and new members in medium and long-term investment in human resource developments by utilizing its regional foreign reserve of \$450 billion.

การประชุมเชิงปฏิบัติการ ในหัวข้อ “การส่งเสริมการเรียน – การสอนทางด้านทรัพย์สินทาง ปัญญาในอาเซียน”

เครือข่ายมหาวิทยาลัยในอาเซียน (เอยูเอ็น) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นเวลา 3 วัน เกี่ยวกับ “การส่งเสริมการเรียน – การสอนทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาในอาเซียน” ระหว่างวันที่ 12 – 14 กันยายน พ.ศ. 2550 โดยได้รับการสนับสนุนจากเจแปนฟาวนด์เชี่ยน และโครงการความร่วมมือทางด้านทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างประชาคมยุโรปและอาเซียน ซึ่งการประชุมในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการเรียน - การสอนทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของอาเซียน โดยมีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้นจากภาครัฐและเอกชนประมาณ 50 คน รวมทั้งได้เชิญผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นและยุโรป มาร่วมบรรยายและนำเสนอประเด็นทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ อาทิ บทบาทของทรัพย์สินทางปัญญาต่อการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ การคุ้มครองผลงานทางวัฒนธรรมดั้งเดิม, และนโยบายทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยของญี่ปุ่น เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งหมด ยังได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนทัศนคติ, ประสบการณ์และความคิดเห็นต่าง ๆ มากมายร่วมกับผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นและยุโรป พร้อมทั้งยังได้มีโอกาสอภิปรายถึงแนวทางในการดำเนินการของเครือข่ายการเรียนการสอนทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในอาเซียนต่อไป

Workshop on Enhancement of IP Teaching in ASEAN

The ASEAN University Network (AUN) and Chulalongkorn University organized the three-day “Workshop on Enhancement of IP Teaching in ASEAN” from 12 – 14 September 2007 in Bangkok with the kind support of the Japan Foundation and the EC-ASEAN Intellectual Property Rights Co-operation Programme (ECAP II). The workshop has objectives of enhancing IP teaching in universities in the ASEAN region. There were 50 participants from both public and private sectors as well as Japanese and European experts invited to deliver some lectures on issues of IP, such as the Role of IP in Stimulating Innovation; The Protection of Traditional Cultural Expression; and University IP Policy (Japanese Case). Participants were able to share their knowledge and expertise with the experts through open discussion after the end of every session. And, on the last day, the program was structured to provide opportunity for the AUNIP members to discuss and outline the policies, plans, and future activities of the AUNIP. It was expected that the structure and work plan of the AUNIP would be drafted and put into effect after the end of the workshop. C

notice

แจ๊สคอนเสิร์ต คณะซาโตรุ ชิโอนอยะ 2007 ที่กรุงเทพฯ

เนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชนมายุครบ 80 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 และเนื่องในโอกาสปีที่ 120 แห่งความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยและประเทศไทย เดือนพฤศจิกายนนี้ เจแปนฟาวน์เดชั่น ร่วมกับสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และไพซิสมิวสิก จับมือกัน นำเสนอคอนเสิร์ตแจ๊สพิวชนโดยคณะซาโตรุ ชิโอนอยะ คอนเสิร์ตครั้งนี้จะเป็นการนำเสนอดนตรีแจ๊สที่ผสมผสานไปกับดนตรีคลาสสิกตะวันตก ดนตรีป๊อป ร็อค เบรกบีท และอื่น ๆ ไปด้วยกันอย่างลงตัว

แจ๊สคอนเสิร์ตนี้ประกอบด้วยนักดนตรี 5 นาย นำโดย ซาโตรุ ชิโอนอยะ (เปียโน), โยชิโตะ ทานากะ (กีตาร์), คัทซึมิ ฮิระอิชิ (เบส), เออิจิ ทานากะ (กลอง) และมาซาฮิโตะ คะอินูมะ (เครื่องให้จังหวะ) และมีแขกรับเชิญพิเศษคือ ใ้ มิสเตอร์แซ็กแมน นักแซกโซโฟนชื่อดังชาวไทยที่ขึ้นเวทีแจมด้วย

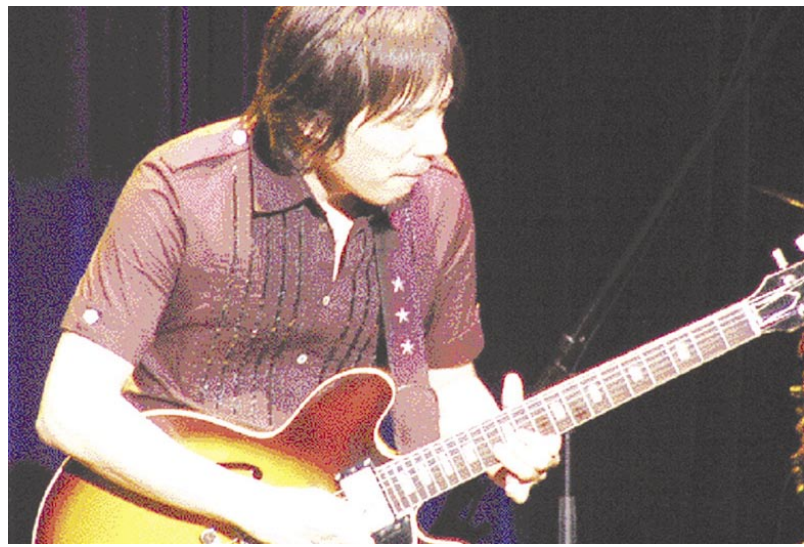
กำหนดการแสดง

วัน/เวลา วันพุธที่ 14 พฤศจิกายน 2550 เวลา 19.30 น.

สถานที่ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

บัตรราคา 500, 800, 1,000, 1,200 และ 1,500 บาท

เริ่มขายตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม ที่ไทยทิคเกตเมเจอร์ ตามห้างสรรพสินค้า 11 สาขา, โรงภาพยนตร์เมเจอร์ซีนีเพล็กซ์และอีจิว 37 สาขา, ไปรษณีย์ไทยในกรุงเทพฯ และปริมณฑล 52 แห่ง หรือ 1490 เรียก ThaiTicketMajor หรือ Call Center 0-2262-3456, www.thaiticketmajor.com

Satoru Shionoya Group Jazz Concert 2007 in Bangkok

The celebration on the auspicious occasion of His Majesty the King's 80th Birthday Anniversary 5th December 2007 and The 120th Anniversary of Japan-Thailand Diplomatic Relations, 2007

In this coming November, the Japan Foundation, the Institute of East Asian Studies, Thammasat University and Pisces Music will jointly organize a special jazz concert by Satoru Shionoya Group. This jazz band consists of spirited musicians in a variegated music genre, and they have managed to boldly incorporate diverse musical elements such as rock, break beat, etc. into their music.

Musicians: SATORU SHIONOYA GROUP

Satoru Shionoya (Piano)

Yoshito Tanaka (Guitar)

Katsumi Hiraishi (Bass)

Eiji Tanaka (Drums)

Masatoshi Kainuma (Percussion)

Special Guest: Koh Mr. Saxman

Date & Venue:

Wednesday 14 November 2007 at 19.30 hrs.

at Thammasat University Main Auditorium, Tha Phra Chan

Ticket price: 500, 800, 1,000, 1,200 and 1,500

Available from Oct. 10, 2007 at ThaiTicketMajor 11 outlets, MAJORCINEPLEX & EGV Outlets Bangkok & Suburb Provinces, TTM counters at the Thailand Post, Call Center 0-2262-3456 or 1490 call ThaiTicketMajor, www.thaiticketmajor.com

การแสดงดนตรีโคโตะญี่ปุ่น

- 350 ปี จากอดีตสู่อนาคต โดย ฮิคารุ และ คะซุเอะ ซาวาอิ, โมโตนางะ ฮิโรฮุมุ พร้อมวงซาวาอิโคโตะ อองซอมเบิล -

ในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 80 พรรษา รวมทั้งร่วมเฉลิมฉลองปีที่ 120 แห่งความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทย เจแปนฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ ร่วมมืออีกครั้งกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จัดการแสดงดนตรีโคโตะญี่ปุ่นครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด บรรเลงโดยเหล่าปรมาจารย์ และอาจารย์ที่สอนโคโตะสำนักซาวาอิ กว่า 10 ชีวิต นำโดย ฮิคารุ และ คะซุเอะ ซาวาอิ พร้อมด้วยนักเป่าขลุ่ย “ซาคุฮาจิ” โมโตนางะ ฮิโรฮุมุ ที่เคยสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟังมาแล้ว คณะโคโตะซาวาอิอองซอมเบิลเป็นคณะที่มีชื่อเสียงว่ามีฝีมือยอดเยี่ยมที่สุดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ในการแสดงคอนเสิร์ตคราวนี้ ท่านจะได้ชม และรับฟังฝีมือของนักโคโตะชั้นครู พร้อมทั้งวงอองซอมเบิลขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่มีการจัดแสดงดนตรีโคโตะมาในประเทศไทยเลยทีเดียว เพลงที่บรรจไว้ในการแสดงครั้งนี้มีทั้งเพลงย้อนยุค เพลงป๊อปในอดีตที่คุ้นหูพวกเราดี เพลงร่วมสมัย ตลอดจนเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

กำหนดการแสดง

วัน/เวลา วันพุธที่ 28 พฤศจิกายน 2550 เวลา 19.30 น.
สถานที่ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
บัตรราคา 800 และ 500 บาท

เริ่มขายตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม ที่ไทยทิคเกตเมเจอร์ ตามห้างสรรพสินค้า 11 สาขา, โรงภาพยนตร์เมเจอร์ซินีเพล็กซ์ และอีจี้วี 37 สาขา, ไปรษณีย์ไทยในกรุงเทพฯ และปริมณฑล 52 แห่ง หรือ 1490 เรียก ThaiTicketMajor หรือ Call Center 0-2262-3456, www.thaiticketmajor.com

Japanese Koto Music

- 350 Years of Traditional Flows

toward the Future - By Sawai Hikaru, Sawai Kazue, Motonaga Hiromu & Sawai Koto Orchestra

To mark the auspicious occasions of H.M. The King's 80th Birthday Anniversary and the 120th Anniversary of Japan-Thailand Diplomatic Relations 2007, the Japan Foundation, Bangkok and the Office of the National Culture Commission are proud to present the largest scale of Koto Concert ever performed in Thailand by Sawai Hikaru, Sawai Kazue, Motonaga Hiromu and Sawai Koto Orchestra, the most well known ensemble at home and abroad.

In this Koto music concert, the best Koto ensemble in Japan, "Sawai Koto Orchestra", with Sawai Hikaru and Sawai Kazue will play classical masterpieces as well as contemporary pieces. You will be overwhelmed at the dynamic sound created by more than ten Kotos on the stage and entertained with their subtle and elegant sound.

Musicians: 2 Koto Soloists (Sawai Hikaru & Sawai Kazue)

10 Koto players and one Shakuhachi (Japanese bamboo flute) player

Programme: Traditional & Contemporary Japanese Music

H.M. the King's compositions

Date & Venue:

Wednesday 28 November 2007 at 19.30 hrs.

at Thailand Cultural Centre, Small Hall, Rajadapisek Rd.

Ticket price: 800 and 500

Available from Oct. 26, 2007 at ThaiTicketMajor 11 outlets,

MAJORCINEPLEX & EGV Outlets Bangkok & Suburb Provinces, TTM

counters at the Thailand Post, Call Center 0-2262-3456 or 1490 call

ThaiTicketMajor, www.thaiticketmajor.com

- สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานกิจกรรมต่าง ๆ ของเจแปนฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ ได้ที่ เบอร์โทรศัพท์ 02-260-8560-3 หรือติดตามได้จากเว็บไซต์ของเราที่ www.jfbkk.or.th
- For further information please call the Japan Foundation, Bangkok Tel. 0-2260-8560-3 www.jfbkk.or.th

notice

นิทรรศการศิลปะ โดย เคียวโกะ อาเบะ “ประเทศไทย ที่ฉันรัก”

วันเสาร์ ที่ 6 ตุลาคม – วันพฤหัสบดีที่ 1 พฤศจิกายน 2550

พิธีเปิด วันเสาร์ที่ 6 ตุลาคม 2550 เวลา 18.00 น.

วันธรรมดา 9.00 – 19.00 น.

วันเสาร์ 9.00 – 17.00 น.

(ปิดวันอาทิตย์และวันหยุดราชการ)

สถานที่จัด เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ อาร์ตสเปซ

159 อาคารเสริมมิตรทาวเวอร์ ชั้น 10 ถนนอโศก สุขุมวิท 21 กรุงเทพฯ

โทร 0-2260-8560~4 แฟกซ์: 0-2260-8565 www.jfbkk.or.th

คุณเคียวโกะ อาเบะจบการศึกษาจาก Fukuoka Designer School แผนกออกแบบ หลังจากผลิตผลงานศิลปะ และทำงานเกี่ยวกับการออกแบบหลายชิ้น เธอแต่งงานและย้ายมาพำนักอยู่ในประเทศไทย จนถึงวันนี้ได้ 15 ปีแล้ว ระหว่างที่อยู่ที่นี่ เธอยังคงสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งจัดแสดงนิทรรศการเดี่ยว และจัดเวิร์คชอปศิลปะสำหรับเด็กอีกด้วย

Art Exhibition by Kyoko Abe “The Country that I love - Thailand”

6th (Sat) October – 1st (Thu) November 2007

Opening Party on 6th (Sat) October 2007 at 18:00

Weekdays 09:00 – 19:00

Saturday 09:00 – 17:00

(Close on Sundays and national holiday)

Venue: The Japan Foundation Art Space

159 Sermit Tower 10F, Asoke Rd., Sukhumvit 21 Bkk

Tel: 0-2260-8560~4 Fax: 0-2260-8565

www.jfbkk.or.th

Ms. Abe Graduated from Fukuoka Designer School – Design Department. After participating and working on many art projects, she married and moved to Thailand and now she has been here for 15 years. During all this time she continues to create her artworks, have solo exhibitions and manage the Kid Art Workshop.

นิทรรศการภาพถ่ายขาวดำ

“ญี่ปุ่นที่ซ่อนเร้น” โดย ยาฮาจิ คิจูโระ

นิทรรศการภาพถ่ายที่หาดูได้ยากครั้งนี้จะจัดแสดงทั้งที่กรุงเทพฯ และ เชียงใหม่

กรุงเทพฯ

สถานที่จัดแสดง: สยามสมาคม ถนนอโศกมนตรี (สุขุมวิท 21)

ระยะเวลาแสดง: วันศุกร์ที่ 30 พฤศจิกายน – วันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม 2550

เวลาแสดง: วันอังคาร – วันเสาร์ เวลา 10.00 - 17.00

ปิดวันอาทิตย์ วันจันทร์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

เปิดงานวันพฤหัสบดีที่ 29 พฤศจิกายน 2550 เวลา 18.00 น.

เชียงใหม่

สถานที่จัดแสดง: หอนิทรรศการศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาแสดง: วันพฤหัสบดีที่ 10 – 31 มกราคม 2551

เวลาแสดง: วันอังคาร – วันอาทิตย์ เวลา 9.00 – 17.00

ปิดวันจันทร์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

เปิดงานวันพุธที่ 9 มกราคม 2550 เวลา 18.00 น.

HIDDEN JAPAN – A Look at “Nature” Black and White Photography Exhibition by Yahagi Kijuro

Bangkok

Venue: The Siam Society, Asokomontri Rd. (Sukhumvit 21)

Duration: Fri. 30 November 2007 – Fri. 21 December 2007

Opening Hours: Tuesday – Saturday 10.00 – 17.00

Close on Sunday, Monday and national holidays

Opening Ceremony on Thu. 29 Nov 2007 at 18.00

Chiang Mai

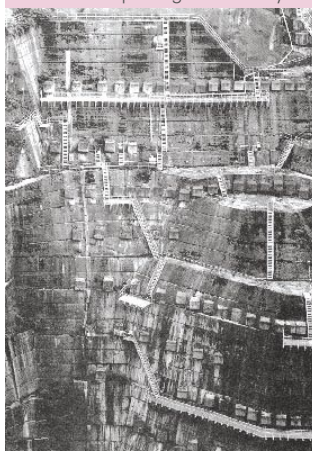
Venue: The Art and Culture Museum, Chiang Mai University

Duration: Thu. 10 January 2008 – Thu. 31 January 2008

Opening Hours: Tuesday – Sunday 9.00 – 17.00

Close on Monday and national holidays

Opening Ceremony on Wed. 9 Jan 2008 at 18.00

©Yahagi Kijuro

3RD INTERNATIONAL CONFERENCE
ON GROSS NATIONAL HAPPINESS
WWW.GNH-MOVEMENT.ORG

TOWARDS GLOBAL TRANSFORMATION - WORLD VIEWS MAKE A DIFFERENCE
22 - 28 NOVEMBER 2007, NONGKHAI, BANGKOK, THAILAND

A new paradigm

WORLD VIEWS MAKE
A DIFFERENCE.
TOWARDS GLOBAL
TRANSFORMATION

WWW.GNH-MOVEMENT.ORG

3rd International Conference on
Gross National Happiness
22-28 November 2007,
Nongkhai and Bangkok,
Thailand

The 3rd International Conference
on Gross National Happiness

“Towards Global Transformation –
World Views Make a Difference”

Sathirakoses Nagapradipa Foundation and the Center for Bhutan Studies, in partnership with Ministry of Social Development & Human Security, and ‘Well-being Index Network’, Government of Thailand will organize the third large-scale conference on “Gross National Happiness” between 22 – 28 November 2007 in Nong Khai and at Chulalongkorn University, Bangkok. The conference is supported by the Japan Foundation Grant Program.

การประชุมนานาชาติครั้งที่ 3 ว่าด้วย เรื่อง “ความสุขมวลรวมประชาชาติ สู่กระบวนการทัศน์ใหม่ของการพัฒนา”

มูลนิธิเสถียรโกเศศ - นาคะประทีป ร่วมกับศูนย์ภูฏานศึกษา และ
กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จะร่วมกันจัดการประชุม
นานาชาติว่าด้วยเรื่อง “ความสุขมวลรวมประชาชาติ สู่กระบวนการ
ทัศน์ใหม่ของการพัฒนา” ที่จังหวัดหนองคาย และกรุงเทพฯ ที่จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยระหว่างวันที่ 22 - 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

The JSN-JWP-TRF-IDE-JF Joint Conference

การประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย โครงการสันติไมตรีไทย - ญี่ปุ่น ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับสถาบันพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งประเทศไทย และเจแปนฟาวน์เดชัน จะจัดให้มีการประชุมนานาชาติเรื่อง
“ความสัมพันธ์ไทย - ญี่ปุ่นสู่การเป็นหุ้นส่วนที่แท้จริง?” ในวันศุกร์ที่ 30 พฤศจิกายน 2550 นี้ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

JSN-Thailand ี

Foundation is planning to organize a joint conference between Thai and Japanese scholars on the topic of “Japan-Thailand Relations: Toward
the True Partnership?” on 30th November 2007 (Fri.) at Thammasat University Main Campus.

?

- สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานกิจกรรมต่าง ๆ ของเจแปนฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ ได้ที่ เบอร์โทรศัพท์ 02-260-8560-3 หรือติดตามได้จากเว็บไซต์ของเราที่ www.jfbkk.or.th
- For further information please call the Japan Foundation, Bangkok Tel. 0-2260-8560-3 www.jfbkk.or.th

Librarian Recommended

แนะนำหนังสือโดยเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์จากห้องสมุดเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ หากสนใจอยากอ่านต่อทั้งเล่มสามารถมาอ่านหรือยืมได้ที่ห้องสมุดเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

โตเกียวไม่มีขา

ผู้แต่ง : นิวกอม

ISBN : 974-92863-5-9

เลขเรียกหนังสือ : T291.36 N4T6

เรื่องของนักเขียนผู้ใช้นามปากกาว่า "นิวกอม" ที่ได้ใช้เวลาท่องเที่ยวแบบ Backpack ผจญภัย ค่าไหนนอนนั้น 9 วันในญี่ปุ่นซึ่งเป็นมหานครที่ค่าครองชีพสูงที่สุดในโลก ด้วยเงินเพียงหนึ่งหมื่นสองพันบาท

โตเกียว โตเกียว

ผู้แต่ง : anchalee

ISBN : 974-93383-8-3

เลขเรียกหนังสือ : T291.38 A5T6

หนังสือแนะนำการท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวญี่ปุ่นด้วยตนเอง ตั้งแต่ก้าวออกจากสนามบิน โดยหนังสือเล่มนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ย่านการค้า และแหล่งช้อปปิ้งต่าง ๆ รวมถึงสินค้าและอาหารหลากหลายที่น่าสนใจ ตลอดจนรายละเอียดการเดินทาง รายชื่อร้านค้า เวลาเปิด ปิด สายรถไฟ และสถานีต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งการค้าเหล่านั้น

คอนนิจิวะ เจแปน

ผู้แต่ง : กองบรรณาธิการ นิตยสาร DACO

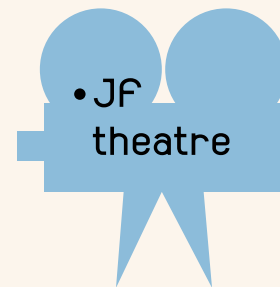
ISBN : 974-94322-3-1

เลขเรียกหนังสือ : T302.1 D3K6

หนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กรวมบทความฉบับภาษาไทยของนิตยสารดาโกะ ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การท่องเที่ยว อาหารญี่ปุ่น และบทความที่ให้ความกระจ่าง และความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีระหว่างคนญี่ปุ่นและคนไทยซึ่งมักเป็นประเด็นคำถามขึ้นอยู่เสมอ

JF Theatre

for
Oct - Nov 2007

** Also test showing, on Saturday 27 October and 24 November at 15:00.

Oct : Animal and Forest

Story of Young Elephant

ลูกช้างฮานาโกะ

106 mins

Tue 2 Oct 2007

18:30

Directed by KINOSHITA Ryo

Forest of Little Bear

ป่าหมีน้อย

117 mins

Fri 26 Oct 2007

18:30

Directed by GOTO Toshio

The Old Bear Hunter

ตามล่า

103 mins

Fri 5 Oct 2007

18:30

Directed by HIRATA Toshio

Hachiko

ฮาจิโกะ

107 mins

Sat 27 Oct 2007

15:00

Directed by KOYAMA Seijiro

Unico

ยูนิโกะ

90 mins

Fri 12 Oct 2007

18:30

Directed by HIRATA Toshio

November : Teachers

The School in the Woods

ป่าคือโรงเรียนของผม

108 mins

Tue 16 Oct 2007

18:30

Directed by NISHIGAKI Yoshiharu

A Class to Remember

โรงเรียน

128 mins

Fri 2 Nov 2007

18:30

Directed by YAMADA Yoji

Crane

ซิริ นกกระเรียนกตัญญู

93 mins

Fri 19 Oct 2007

18:30

Directed by ICHIKAWA Kon

A Class to Remember II

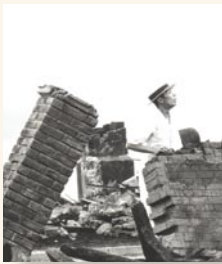
โรงเรียน II

128 mins

Tue 6 Nov 2007

18:30

Directed by YAMADA Yoji

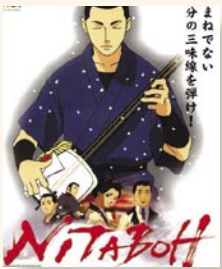
Madadayo
ยัง
134 mins

Fri 9 Nov 2007
18:30
Directed by KUROSAAWA Akira

Fifteen
สิบห้าปี
120 mins

Fri 23 Nov 2007
18:30
Directed by YAMADA Yoji

Nitaboh
นิตะโบ-นิตาแห่งทซิงารุซามิเซง
100 mins

Fri 16 Nov 2007
18:30
Directed by NISHIZAWA akio

The Flag Class A Grade 4
แต่คุณครูด้วยดวงใจ
86 mins

Sat 24 Nov 2007
15:00
Directed by FUJII Katsuhiko

Night Train to the Stars
ทางรถไฟสายกาแลคซี
111 mins

Tue 20 Nov 2007
18:30
Directed by OMORI Kazuki

Children in the Island
เด็ก ๆ ในเกาะ
129 mins

Fri 30 Nov 2007
18:30
Directed by AZAMA Yoshitaka

คุณอยากอ่านอะไรในญี่ปุ่นสาร?
คุณคิดเห็นอย่างไรกับ ญี่ปุ่นสาร?

What do you want to read about and see in Japan Letter?

โปรดส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของคุณมาได้ที่
Please send your suggestion and comment to:

Email: japanletter@jfbkk.or.th

Tel: 02 260 8560-4 Fax: 02 260 8565

The Editor of Japan Letter

The Japan Foundation, Bangkok

Serm Mit Tower 10F

159 Sukhumvit Soi 21 (Asokmontri Rd.)

Bangkok 10110

Copyright 2007

The Japan Foundation, Bangkok

All rights reserved. No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2550

ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำ

โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์

JAPAN FOUNDATION

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist in its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand.

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชั่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่าง ๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letter is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan Letter can also be read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th